

BIBLIATANULMÁNYOK

Lázadás és megváltás

Írta: *David Tasker*

TANÍTÓI MELLÉKLET

2016. január, február, március

Copyright © Hetednap Adventista Egyház, 2015

Copyright © *David Tasker*, 2015

Felelős kiadó: *Ócsai Tamás*

Fordította: *Zarka Dávid*

Lektorálta: *Gyevainé Gerlai Krisztina*

Felelős szerkesztő: *Zarkáné Teremy Krisztina*

Kiadja a Hetednap Adventista Egyház

2119 Pécel, Ráday u. 12.

Ügyintézés: *Dr. Tokics Imréné*

E-mail: tmaria@adventista.hu

Telefon: 06-30-530-7279 (munkaidőben)

Nyomdai előkészítés: *Ecsedi Gabriella*

Nyomdai munkálatok: *Szóllósy Műhely*, Debrecen

Felelős vezető: *Szóllósy Botond*

TARTALOM

1. tanulmány: Válság a mennyben	4
2. tanulmány: Válság Édenben	10
3. tanulmány: Globális lázadás és a pátriárkák	16
4. tanulmány: Küzdelem és válság: a bírák	22
5. tanulmány: A küzdelem folytatódik	28
6. tanulmány: Győzelem a pusztában	34
7. tanulmány: Jézus tanításai és a nagy küzdelem	40
8. tanulmány: Bajtársak	47
9. tanulmány: A nagy küzdelem és az őskeresztény egyház	53
10. tanulmány: Pál írása a lázadásról	58
11. tanulmány: Amit Péter írt a nagy küzdelemről.	64
12. tanulmány: A küzdő egyház	70
13. tanulmány: Megváltás	76

Ajánlott internetes oldalak:

Generál Konferencia:

- www.adventist.org

Tranzeurópai Divízió:

- www.ted-adventist.org

Newbold College:

- www.newbold.ac.uk

Magyar Unió:

- www.adventista.hu

Dunamelléki Egyházterület:

- www.adventista.hu/det

Tiszavidéki Egyházterület:

- www.adventista.hu/tet

Advent Kiadó:

- www.adventkiado.hu

Adventista Teológiai Főiskola:

- www.atf.adventista.hu

Ifjúsági Osztály:

- www.ifiinfo.hu

Reménység Evangélicizációs Központ (REK):

- www.remenyvtv.hu

Bibliatanulmányok:

- www.bibliatanulmanyok.hu

Válság a mennyben

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: Jel 12:7

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Lássuk a nagy küzdelmet a jó és a rossz egyetemes méretű harcaként!

Érezni: Érezzük át a bűnnel való küzdelem valóságát a saját életünkben és a világban!

Tenni: Fogadjuk el Krisztust Urunkként, hogy győzhessünk a gonosz erőivel szemben!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: A nagy küzdelem és hatása világunkra

- A** Hogyan hatott a földre, hogy Ádám és Éva hitt Sátán megtevesztésének?
- B** Mit jelent, hogy Sátán lett ennek a világnak az ura (Jn 12:31)?

II. Érezni: A gonosz erőinek valósága

- A** Mit érzünk a gonosz erőivel szembeni gyengeségünkkel kapcsolatban, amikor a keresztények a farkasok közé küldött bárányokhoz vagy a sárkánnyal viaskodó asszonyhoz hasonlíthatók?
- B** Hogyan érezteti hatását Sátán lázadása és az emberiség bűnbeesése?

III. Tenni: Engedelmeskedjünk Isten szeretettörvényének!

- A** Hogyan igényelhetjük naponta Krisztus bűn feletti győzelmét?
- B** Mit árul el az intelligens lényekbe teremtett döntési képesség hatalmáról az, hogy egy tökéletes lényben és egy tökéletes világban fogant meg a bűn?

Összegzés: Lehet, hogy sosem értjük meg, hogyan üthette fel a fejét a bűn a tökéletes világban, de Isten győzelmet aratott értünk Jézus Krisztus halála és feltámadása által. Isten hív, hogy fogadjuk el Krisztus engesztelő áldozatát, mert egyedül az menthet meg a gonosz belső és külső támadásaival szemben!

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Központi Ige: Jel 12:7

A lelki növekedés alapja: Nem ért véget a történet a mennybeli háborúval. Kereszthalálával Jézus győzelmet aratott (Jel 5:9). Isten népe Krisztus vérével kerekedhet Sátán és szolgálói fölé (Jel 12:11).

Csak tanítóknak: Minden ember részese a lelki háborúnak. Bizonyára más-más képek jutnak az eszünkbe a háborúval kapcsolatban. Az ókori világban a háborúra gondolva az emberek páncélos katonákat, lovakat, lándzsákat és nyilakat képzeltek el. A mai korban a háborúról hallva tankokra, nagygépekre, AK-47-esekre vagy akár atombombákra asszociálunk. Halált, hontalanná lett népeket és elpusztított javakat látunk. A táj és az életek pusztítása mellett a háború az ember lelkében a keserűség, a gyűlölet és a bosszú megsemmisítő erejű érzelmeit szítja fel.

Minden háború középpontjában egy viszály áll. A viszály tárgya lehet területi, gazdasági vagy fanatikus vallási jellegű. Ahogy János írja *A jelek könyvében*, a mennyei háború is intenzív és kegyetlen volt, bár azt nem földi fegyverekkel vívták. Lelki háború volt, az erkölcs és a törvény körül folyt. A viszály középpontjában Isten törvénye állt. Sátán nemcsak a testvéreink, hanem Isten vádolója is. Állítása szerint Isten törvényei igazságtalanok és önkényesek. A kérdést most az embereknek kell eldöntenie. Míg az ördög megtévesztést, hazugságot, gyanúsítgatást, kényszert, pusztítást és más hasonló fegyvereket használ, addig Krisztus a szeretetet, az önfeláldozó szeretetet választotta fegyvereként.

Kezdő feladat: Mondjuk el, hogy milyen háborúk zajlanak most a világban! Kérjünk meg néhány önként jelentkezőt, hogy számoljanak be saját vagy ismerőseik tapasztalatáról, és ezen keresztül bizonyítsák a lelki háború valóságát! Hogyan lettek úrrá ennek a küzdelemnek az akadályain és ostromain?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: Ezen a héten a nagy küzdelem eredetét fogjuk tanulmányozni. A hangsúly azon van, hogy Krisztus döntő győzelmet aratott értünk a gonosz erői felett. Sátán még továbbra is terro-

rizálja a világot, halálos, megtévesztő és pusztító tetteit nem szabad figyelmen kívül hagyni. Viszont tudjuk, hogy engesztelő áldozatával Krisztus már legyőzte őt a keresztnél. Olyan ígehelyeket nézünk most át, amelyek fényt vetnek a kozmikus küzdelemre.

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Mennybeli háború (Jel 12:7-13)

Talán sosem értjük meg, hogyan indulhatott el a bűn a tökéletes univerzumban, ahol tökéletes lények éltek. Elsőként a mennyben, Sátántól terjedt tovább, majd a földön az emberektől. Mindemellet tudjuk, hogy Isten az értelmes teremtményeinek megadta a döntés szabadságát. Sátán lázadása és Ádám engedetlensége Isten szeretettörvényével szemben megfontolt döntésként áll előttünk.

Jel 12:7-9 leírja ezt az ősi krízist, amely a mennyből indult ki, majd áterjedt a mi világunkra. Azóta a világunk belesodródott a jó és a rossz közötti küzdelembe (Jel 12:10-13). Isten gyermekei olyanok, mint a farkasok közé küldött bárányok (Lk 10:3), amikor a gonosz erővel kell megmérkőzniük. Ugyanakkor a győzelmük biztos (Jel 12:11), mivel Krisztus, aki kiűzte az ördögöt a mennyből (Lk 10:18), lejött a földre, hogy legyőzze Sátánt, az Ő területének bitorlóját.

Megbeszélendő kérdések: 1) Tegyük fel, hogy valaki ezt mondja: „Én semleges vagyok. Se Sátán, se Krisztus oldalához sem tartozom.” Mi a baj ezzel a felfogással? 2) Mit sejtet a farkasok közötti bárányok hasonlata (Lk 10:3) arról az emberi képességről, hogy át tudunk látni Sátán megtévesztésein?

II. Sátán bukása

(Ézs 14:4, 12-15; Ez 28:2, 12-19)

Az világos, hogy az Ézsaiás 14. és Ezékiel 28. fejezetében megnevezett személyek alatt nem csak Babilon és Tírusz királyait értjük. Ezek a részek többről szólnak, mint földi királyokról, hogy bemutathassák annak a bukását, akit gyakran így neveznek: „fényes csillag, hajnal fia” (héberül: *helel ben-shahar*).

Kezdetben Lucifer kivételes lény volt, tiszta és önzetlen. Ő volt az „aranyosság pecsétgyűrűje”, bölcs, gyönyörű és feddhetetlen minden dolgá-

ban a teremtése napjától fogva (figyeljünk fel arra, hogy ő is teremtett lény). Ez 28:13 szerint „Édenben, Isten kertjében” volt a lakhelye. A *Septuaginta*, az Ószövetség görög fordítása így közelíti meg az „Édenben, Isten kertjében” kifejezést: „Isten Paradicsomának pompájában voltál” (a szerző saját fordítása). Az angol Paradicsom szó a görög *paradeisos*-ból származik, amely az „áldás” helyét jelenti (vö. Lk 23:43; 2Kor 12:4; Jel 2:7).

Lucifer a lehető legdicsőségesebb helyen volt Isten szent hegyén, ahová teremtett lény csak kerülhetett, pompa és gazdagság vette körül. Ez 28:14 úgy mutatja be, mint aki „tüzes kövek” között járhatott fel és alá. A „jáрни” kifejezés (héberül *hithallakta*) Jób történetében fordul még elő, Sátán beszédében (Jób 1:7). *Jób könyvéből* tudjuk, hogy Sátán a föld urának tettei magát. Büszkesége következtében (Ez 28:17; vö. Ez 28:2, 6), miközben kiváltságos helyzetét élvezte, a neki adott hatalom a fejébe szállt és beszennyezte a szívét. A „*megrontottad bölcsességedet*” (*sihhat hokmáh*, Ez 28:17) utalása szerint Lucifer elferdítette az értelmi képességeit, hogy gonoszságot tegyen és bűnt követett el.

Jel 12:7 és Ez 28:15-17 leírja, hogyan vettetett ki Sátán a mennyből. Lejött a világunkba és elvette Ádám és Éva kezéből az uralmat (Jób 1:6-7; 2:1-2; Jn 12:31; 14:30; 16:11). Isten azonban nem engedte, hogy az emberek csak a saját eszközeikre hagyatkozhassanak. Elmondta nekik a megváltás jó hírét. Az emberiségnek Isten oldalára kell állnia és nem az ördögére. Ellenségeskedést szerzett Sátán és az asszony megígért Magva, azaz Krisztus között (1Móz 3:15). Ebben van a reménységünk a jó és a rossz közötti kozmikus küzdelemben.

Elmélkedjünk: Miért helyénvaló az az állítás, hogy az Ézsaiásnál és Ezékielnél leírt személy természetfeletti lény, nem csupán Babilon vagy Tírusz tényleges uralkodója?

3. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: Sátán, Ádám és Éva bukásában szerepet játszik a szabad akarat. Bátorítsuk a tagokat, hogy alkalmazzák a heti lecke elveit a saját életükre! Fontos kihangsúlyozni, hogy a helyes döntésekért használjuk helyesen a szellemi erőnket!

Elgondoktató kérdések:

- 1) A bűnössé lett emberiség továbbra is élhet döntési szabadságával. Hogyan gyakorolhatjuk a legjobban ezt a hatalmat?
- 2) Hogyan jelenhetnek meg Sátán lázadásának főbb jellemzői, azok a vágyak, azok az ambíciók, gondolatok, a féltékenység az emberek életében, a hívőkét is beleértve?
- 3) Milyen lépésekből áll az a folyamat, amivel az ember elhagyja a Krisztusba vetett hitét?
- 4) Hogyan élhetünk keresztényként úgy, hogy tisztában vagyunk Sátán cselszövésével, amellyel meg akar téveszteni és el akar pusztítani, és közben nem félünk az ilyen gondolkodás továbbterjedésének a veszélyétől?
- 5) Mit tehetünk ezen a héten, ami segíthetne nekünk és a körülöttünk lévőknek erőt venni Sátán támadásain?

Feladat: Hozzunk fel olyan bizonyítékot vagy utaljunk olyan tapasztalatra, amely megtaníthat arra, hogy minden ember viseli a bukás következményeit!

4. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: Gondolkodjunk el közösen arról, hogy hogyan használhatják az emberek döntési szabadságukat (akár jól, akár rosszul). A választás lehetősége ajándék, amivel együtt jár a felelősség kötelezettsége. Gondolkodjunk el a büszkeségről, ami a talentumainkkal együtt járhat és még más veszélyekről is! Bizonyos körülmények között lehetnek a veszélyekre az Istentől kapott talentumok? Bármelyik téma, akár a döntés szabadsága, akár a büszkeség veszélye lehet a beszélgetés alapja.

Feladat: Találjunk ki egy olyan jelenetet, amely bemutatja, hogyan fest a döntés szabadsága a gyakorlatban! Erre lehet egy példa az a fiatal serdülő, aki nem akarja, hogy megkössék a szülei szabályai.

AZ AMAZONAS ANGYALAI

Brazília

Az Amazonas melletti nagyváros, Manaus szélén Leo Halliwell már több kisebb hajót épített misszionáriusoknak, akik az őserdőbe viszik el az orvosokat, az egészségügyi felszereléseket, sőt az evangéliumot is.

Sok érdekes történet esett már meg az Amazonas két oldalán. Egyszer Halliwell lelkész épp a *Luzeiro* (portugál nyelven: „fényhordozó”) nevű hajójával szelte a vizet a folyón, ami fölé sátorként borultak az őserdő fáí, amikor három jól öltözött embert látott egy kenuban, akik integettek neki, ezért lelassított.

„Nem tudna elhúzni minket egy darabon?” – kérdezték. A lelkész tudta, hogy veszélyes stopposokat felvenni, de valahogy érezte, hogy meg kell állnia. A fia átdobta nekik a kötelet, amivel a kenut a hajó után kötötték. Ketten át is másztak a hajóba és megálltak a lelkész mellett a kormány-nál. Sebesen haladtak. Hirtelen az egyik férfi megragadta a kormányt és a folyó belseje felé vitte a hajót. A hajó megrázkódott, a lelkész majdnem a vízbe esett.

Utána vették észre, hogy egészen közel, a víz felszíne alatt hegyes sziklák meredeztek. Ha ezekbe beleszalad a hajó, bizonyára az lett volna az utolsó útjuk. Ahogy ezt felmérte a lelkész, nagyon megköszönte a férfi segítségét, aki csak mosolygott, de nem szólt egy szót sem, majd átadta a kormányt. Aztán a jólöltözött férfiak megköszönték a segítséget és kérték: álljanak meg valahol, hogy visszaszállhassanak a kenuba.

Érdekes, a közelben nincs egyetlen falu sem – tűnődött a lelkész. Ennek ellenére az idegenek visszaszálltak a kenuba. A lelkész fia árgus szemekkel nézett utánuk, hogy vajon merre megy ezután a kenu. „Apa, eltűntek!” – kiáltotta. A lelkész csodálkozva fordult hátra. Tényleg nem látta ő sem a kenut, üres volt a folyó. *Angyalok lehettek!* – gondolták mindketten. „Milyen csodálatos Istenünk van!” – mondta a lelkész a fiának.

Missziós adományainkkal ezeknek a lelkészeknek a munkáját támogatjuk az őserdő eldugott területein, ahol egy úszó gyülekezet építenek.

Válság Édenben

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: 1Móz 3:15, 21

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Vegyük át a bűnbeesés bibliai történetét!

Érezni: Értékeljük, hogy Krisztusban Isten kincseinek örökösei vagyunk!

Tenni: Vegyünk részt a világ szenvedéseinek enyhítésében!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: Krisztus teljesen helyreállít

- A** Milyen jelentősége volt annak, hogy Ádám és Éva evett a gyümölcsből?
- B** Ádám és Éva elárulta az Istennel való kapcsolatát azzal, hogy engedett Sátán kísértésének. Milyen más következményei voltak a tettüknek?
- C** Mennyire tükrözi a mai világ Isten eredeti teremtését?
- D** Mitől lesz 1Móz 3:15 jó hír?

II. Érezni: Ismerjük el a megtévesztés és a helyreállítás erőit!

- A** Miért fontos elismerni, hogy a megtévesztésnek is van hatalma és kísértésbe esni rossz? Miért kell látni a következményeit, a betegséget és a halált?
- B** Hogyan hat Krisztus áldozata a megtört emberi kapcsolatokra?
- C** Milyen felelőssége van annak, aki már tapasztalta a békét, amit az ad, hogy tudja: Krisztus megbocsátotta bűneit és helyreállította Isten kincseinek örökösársaként? Beszéljük meg!

III. Tenni: Tapasztaljuk meg a helyreállított kapcsolatokat!

- A** Mi Isten akarata? Hogyan engedelmeskedjünk neki az életünkben?
- B** Hogyan segíthetünk egy gyászoló családnak, amikor a halál tényével találkozunk?

Összegzés: Krisztusban Isten kincseinek örökösei vagyunk. Amíg még nem léphetünk be az örökségbe, addig is élvezhetjük Isten teremtését és sáfárként szolgálhatunk a környezetünk megórzése érdekében.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Központi Ige: 1Móz 3:15

A lelki növekedés alapja: Isten kinyilatkozta a megváltási tervet azzal, hogy ellenségeskedést szerzett a kígyó és az asszony között, amivel reményt ad mindannyiunknak.

Csak tanítóknak: Beszéljük meg az osztályban, hogy mit jelent nekünk személyesen a megváltás, és ha az időnk engedi, mindenki mesélje el röviden megtérése történetét!

Kezdő feladat: Mit jelent nekünk a megváltás, és mit jelent az ördög ellenségének lenni? Beszéljük meg! Válasszunk ki és énekeljünk el egy, a megváltásról szóló éneket a *Hitünk énekeiből!*

Elmélkedjünk: Miért tesznek úgy sokan, mintha Isten lenne az ellenség, amikor Ő kijelentette, hogy az ördög az?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: Ezen a héten azzal a témával foglalkozunk, amit bűnbeesésként (Ádám és Éva bűnbeeséseként), annak tragikus következményeként és Isten gyors közbelépéseként ismerünk. Látni fogjuk, hogy akármilyen kaotikus is a világ, Isten megváltási terve helyre tud állítani eredeti állapotunkba.

BIBLIAKOMMENTÁR

I. A bűn belép a világba (1Móz 3:1-7)

A bűn belépett a világba, amikor Éva, majd Ádám evett a tiltott fa gyümölcséből (1Móz 2:16-17). A következmény halál, káosz, szenvedés, fájdalom, betegség és reménytelenség lett.

1Móz 3:1-7 verseiben nagyobb volt a tét egy gyümölcs elfogyasztásánál. Évához szólva az ördög Isten jellemét és hatalmát is megkérdőjelezte. Majd arcátlanul azt állította, hogy az Isten által kijelentett következmények nem igazak. „Bizony nem haltok meg” (1Móz 3:4)! Ellentmondott annak, amit Isten 1Móz 1:26-ban kihangsúlyozott. Azt állította: Isten

meg akarja akadályozni, hogy Ádám és Éva olyan legyen „*mint az Isten*” (1Móz 3:5), pedig Isten az emberiséget már eleve a saját képére és hasonlatosságára alkotta meg. Összűleink figyelmét fel kellett volna ébresztenie Sátán burkolt célzásának, miszerint Isten nem akarta, hogy Ádám és Éva hasonló legyen hozzá.

Ebben a részben tisztán megfigyelhető a megtévesztés anatómiája. Itt a megtévesztés olyan személyre hatott, aki figyelmen kívül hagyta, amit már tudott, mert a kitekert, felcserélt, hozzáadott vagy kihagyott szavak káros hatása alá került. A megtévesztés áldozata irracionális módon viselkedik. Például, Éva úgy látta, hogy a jó és rossz tudásának a fája kedves a szemnek és jó ételt ad (1Móz 3:6), noha a kert minden fája tekintetre kedves és eledelre jó volt (1Móz 2:9). Amikor Ádám és Éva hitt az ördög csalásának, nem bízott abban, hogy Isten képes megfelelő ételt adni. Sőt, még azt sem fogadták el, hogy Isten szükségképpen felet-tük áll.

Elmélkedjünk: Gondolkodjunk el a megtévesztés csábító erejéről! Hogyan kerülhetünk el csalóka, nálunk erősebbnek tűnő dolgokat?

II. A bűneset következményei (1Móz 3:16-19)

Isten a bűnbeesés Ádámra és Évára vonatkozó következményeit mondja ki 1Móz 3:16-19 verseiben. Először Évával kezdi: fájdalmas lesz a szülés folyamata. Másodszor, epekedni fog a férje után és harmadszor, aki pedig uralkodni fog rajta (1Móz 3:16).

Ádám engedetlenségének a következményeként elsősorban átkozott lesz a föld, sokkal több munkát fog igényelni az, hogy a föld teremjen. Másodszor, Ádám (akinek a neve a héberben a „talaj”-jal [*adamah*] van kapcsolatban) visszatér majd a porba, mert ő is porból van (1Móz 3:19). Vajon nem figyelmeztette őket Isten, hogy „*mert amely napon ejéndel arról, bizony meghalsz*” (1Móz 2:17)?

Fontos figyelni arra, hogy a közvetlenül a bűnbeesés után mondott ítéletekben Isten csak az ördögöt átkozta meg (1Móz 3:14)! Nincs olyan átok, amely kifejezetten Ádám és Éva ellen szólna. Például Ádám esetében az „átok” szó egyedül csak a földdel kapcsolatban fordul elő (1Móz 3:17, héberül *arurah*), jóllehet Ádám engedetlensége kapcsán kerül

említésre. Talán ebben a kontextusban jobb nem átokként értelmezni az Ádám és Éva ellen mondottakat, hanem helyesebb Isten javító szándékú és enyhítő hatású közbelépéseként felfogni, hogy az embert bűnös állapotában is el tudja érni.

Megbeszélendő kérdés: Vajon áldás vagy átok volt az Ádámnak adott nehéz munka? Válaszainkat a következő Ellen G. White idézet fényében beszéljük meg! „A vesződséges és gondterhelt életet, amely ettől fogva az ember sorsa lett, Isten szeretetből, fegyelmezésül választotta neki. A bűn miatt volt szüksége erre, hogy határt szabjon étvágyának, szenvedélyeinek és önuralomra tanítsa. Ez benne volt Isten csodálatos tervében. Így akarta az embert a bűn rontásától és pusztításától megmenteni” (Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*. Budapest, 1993, Advent Kiadó, 34. o.).

III. A megváltás tervének kihirdetése (1Móz 3:15, 21)

1Móz 3:15-re leggyakrabban ősevangéliumként hivatkoznak (*protoevangelium*). Isten az emberi faj ellenségének nevezi Sátánt (1Móz 3:15), nem a barátjának, amikor elmarasztalja a kígyót tette miatt. Ez a szöveg bejelenti Krisztus érkezését, aki majd legyőzi az ördögöt. A 21. versben Isten felöltözteti Ádámot és Évát. Az asszony magva (3:15), valamint az Ádám és Éva felöltöztetésére használt áldozati állat bőre (3:21) mind Krisztusra mutat előre. Ő az „Istennek ama báránya, aki elveszi a világ bűneit” (Jn 1:29), akinek az igazsága minden hívőnek igazságul tulajdonítottatik.

Elmélkedjünk: Hogyan tudjuk a megváltási tervet jó hírként értelmezni, ha helyes képet alkotunk a bűnbeesésről, a bűn megtévesztő erejéről és iszonyú következményeiről?

3. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Csak tanítóknak: Miközben a nagy küzdelem kezdetéről szóló szakaszokat tanulmányozzuk, fontos észben tartani, hogy milyen megtévesztő is valójában a bűn, és hogyan csaphatjuk be mi is önmagunkat (1Jn 1:8-9)!

Elgondolkodtató kérdések:

1) Hogyan élvezhetjük továbbra is a teremtés jó dolgait? Hogyan tükrözi a világunk az eredeti teremtés jóságát?

- 2) Miért rettegnek az emberek még mindig a haláltól? Ezek szerint mi volt Isten eredeti terve a teremtéskor?
- 3) Hogyan hasonlítunk Ádámra és Évára, amikor hibáinkat próbáljuk igazolni?
- 4) Hogyan kell az embernek felelős sáfárként gondoskodnia a teremtett világról? Mit tehetünk ezen a héten, amivel kimutathatjuk a teremtés iránti törődésünket?
- 5) A halál a bűn egyik végső következménye. Hogyan segíthetünk egy gyászoló családnak, akik elveszítették egy szeretett rokonukat?

Feladat: Beszélgessünk arról, hogy mit mondanánk egy gyászoló családnak, vagy gondoljuk végig, mit mondanánk egy gyereknek, aki megkérdezi: „Miért kell az embereknek meghalni?”

4. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: A mai világban rendkívül fontos lett, hogy ügyeljünk a környezetünkre. Beszéljük meg az osztályban, hogyan tudnánk jobban odafigyelni a környezetvédelem szempontjaira, például az újrahasznosításra és hasonlókra! Beszéljük meg továbbá, hogyan segíthet a gyülekezetünk egy gyászoló családnak! Hogyan erősíthetjük a megbocsátás és a gyógyulás érzését?

Feladat: Képzeljük el, hogy milyen lehetett az Éden kertje! Mely jellemzők tűnnek fel nálunk leginkább? Miért?

„VALÓRA VÁLT ÁLOM” – 1. RÉSZ

Brazília

Samantha kislánykorában sok történetet hallott az Amazonas folyó menti missziómunkáról, és azóta szeretett volna ott dolgozni. A középiskola után ápolónőnek tanult. Az egyetem elvégzését követően jelentkezett önkéntes egészségügyi missziómunkára az Amazonasnál. Valóra vált az álma, amiért olyan sokat imádkozott.

A *Salva Vidas* szervezettel jutott el az egyik kis településre a folyó mellett, hogy a képzés során megtanulja: egészségügyi misszionáriusként mi mindennel kell szembenéznie az őserdőben, és hogyan adjon bibliaórát az ott élőknek. Samantha boldog volt, hogy egészségügyi ismereteit kamatoztathatja és segíthet emberek ezrein, akik másként nem gyógyulnának meg. Gyermekkorától mindig erre vágyott. Segíti a helyi ADRA munkáját is. A *Luzeiro* hajóval sok települést felkeresnek.

Számos alkalommal tapasztalta a menny közvetlen segítségét. Egyik reggel kis hajó érkezett, benne egy férfivel, akinek egy daráló gép vágta meg a kezét nagyon súlyosan. Samantha kitisztította a sebeket, fertőtlenítette és jól bekötözte a sérült kezét, de tudta, hogy helyben nem lehet a férfin segíteni, csak a távolabbi nagyobb település kórházában. Imádkozott, hogy valahogy el tudják szállítani a sérültet a komolyabb felszereltségű kórházba.

Néhány perccel később egy tízéves fiút hoztak a szülei, akit egy mérges kígyó mart meg kb. 5 órája. A szülők először otthon próbáltak segíteni rajta: kávént öntöttek a harapás helyére és a kígyó farkát letuszkolták a fiuk torkán, mert szerintük az segít ilyen esetben. Samantha egyfolytában imádkozott, hogy tudjon tenni valamit a kisfiúért és a férfiért is percekben belül. Lehetetlennek tűnt a feladat, mert az őserdőben igen szegényes körülmények között kell a szolgáltatukat végezniük.

Folytatás a jövő héten.

Globális lázadás és a pátriárkák

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: 1Móz 28:15

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Isten megígérte, hogy ott lesz mindazokkal, akik elfogadják a tervét!

Érezni: Ne bízunk a lényünk legbelső zugában lakó gonoszban!

Tenni: Állítsuk helyre, gyógyítsuk a megtört kapcsolatokat, beleértve az Istennel való kapcsolatunkat is!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: A nagy küzdelem nem kerüli el a testvéreket sem

- A** Hogyan válhatott az istentisztelet a vizsály fő forrásává Kain és Ábel esetében (és az áldozataik tekintetében)? Hogyan válhat azzá ma?
- B** Mit árulnak el Istenről a kérdései: „Hol vagy?” (1Móz 3:9); „Hol van Ábel a te atyádfia” (1Móz 4:9)?
- C** Mit árulnak el az emberben lévő gonoszról 1Móz 6:5-6, 11 versei, amelyek az özönvíz okairól szólnak?
- D** Hogyan mutatja be Jákób és Ézsau élete a nagy küzdelem témáját?

II. Érezni: Az emberben mélyen gyökerezik a gonosz

- A** Képzeljük el, hogy micsoda fájdalom lehetett Ádámnak és Évának eltemetni a fiukat, Ábelt!
- B** Az özönvíz története hogyan mutatja be az emberi szív gonoszságát?

III. Tenni: Legyünk a gyógyulás és a megbékélés eszközei!

- A** Mivel csillapíthatom az életemben a gonosz hatását?
- B** Hogyan segítek másoknak megbékélni Istennel?

Összegzés: Isten megígérte a hívőknek, hogy állandó jelenlétével vezeti és áldja őket az emberi gonoszsággal és a megtört kapcsolatokkal teli

világban. Így valósítja meg mindazok életében a megváltást, akik bíznak benne.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Központi Ige: 1Móz 28:15

A lelki növekedés alapja: A nagy küzdelem láthatóvá válik az emberi kapcsolatokban, és időnként sajnos testvért fordít testvér ellen. Ugyanakkor Isten kegyelmesen munkálkodik minden hívő életében, hogy megvalósítsa a megváltás tervét, amellyel gyógyulást és megbékélést hoz.

Csak tanítóknak: Kain megölte Ábelt, a testvérét. Ez volt a Bibliában feljegyzett első gyilkosság. Noé idejében az emberek egyre mélyebbre és mélyebbre süllyedtek a gonoszságban mindaddig, amíg Isten azt már nem tudta elviselni és özönvizet árasztott a világra. Jákób a gyanútlan testvérétől, Ézsautól elcsalta a családi örökségét, és ez a testvérek elidegenedéséhez vezetett. Nagyapjuk, Ábrahám ezzel szemben arra példa, hogyan formálja át Isten a bűnös embereket országa polgáiraivá. Kegyelmeből így mindannyiunknak van reménye arra, hogy győztesen kerüljünk ki a jó és a gonosz között dülő nagy küzdelemből!

Kezdő feladat: Mondjuk el az osztályban egymásnak személyes tapasztalatokkal, hogyan szakítja szét a bűn a családokat! Hogyan látjuk mi Kain és Ábel, Noé nemzedéke, Jákób és Ézsau, József és a testvérei történetét? Tanítóként mondjunk el egy történetet, ami bemutatja az emberi gonoszság, a bűnös szív, a gyűlölettel teli elme, a vallási fanatizmus és a rágalmozás csapdái, veszélyét, továbbá az emberi kapcsolatokat veszélyeztető pusztítását!

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: Közelítsük úgy meg az e heti leckénk bibliaszövegeit, mintha először olvasnánk! Képzeld el, hogy milyen lehetett Ádámnak eltemetnie Ábelt, a fiát, vagy Józsefnek megbocsátania a testvéreinek! Tegyük személyessé a történeteket azzal, hogy a saját vagy mások tapasztalataihoz kötjük őket!

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Lesújt a halál az első családban, amikor a nagy küzdelemben testvér fordul testvér ellen (1Móz 4:1-15 és 45:4-11)

Éva azt hitte, hogy elsőszülött fia, Kain lesz a megígért Megváltó (1Móz 4:1). A Kain név a héber „megváltani” szóból ered (*qanah*, amelynek Isten az alánya; vö. 2Móz 15:16; Zsolt 74:2). És valóban, Éva elismeri, hogy „Nyertem férfiat az Úrtól.” Ebben az értelemben Kainra mint a megígért Megváltóra gondolhattak (1Móz 3:15). Milyen nagy elvárások ezek! Elkészerítő, hogy éppen az lett az első gyilkos, akit a megígért Megváltónak hittek! Könnyen átérezhetik Ádám és Éva csalódását a szülők, akiknek gyermekei nem azzá váltak, amit szerettek volna (vagy talán még rosszabbak lettek).

A viszály tárgya a nagy küzdelem minden szálában, ahogy ebben is, az istentisztelet: úgy tiszteljük Istent, ahogy Ő azt előírta vagy a saját elképzeléseinket és preferenciáinkat követjük? Ábel sorsa bemutatja, hogy aki Istennek tetsző életet akar élni, az számíthat üldözésre (2Tim 3:12).

Kainnal kapcsolatban azt remélné az ember, hogy miután borzalmas módon megölte a testvérét, tette miatt szomorúságot és megbánást érez. Ehelyett azonban újra csalódást okozott a szülői elvárásoknak, mint ahogy a mennyei Atyáénak is. Amikor Isten megkérdezi: „*Hol van Ábel a te atyádfia?*”, ő azt válaszolja, hogy nem őrzője a testvéérének. Pedig valóban az *volt!* Igen, azok *vagyunk!*

Még Ábel halála után sem vesztette el Ádám és Éva a hitét, pedig Kainból gyilkos lett. Másik fiuk, Séth továbbvitte az isteni ígéretet, hogy ellenségeskedést „szerez” (ugyanaz a szó, mint „Séth”, lásd 1Móz 5:3) az asszony és a kígyó között. A Megváltó ígérete nem tűnik el.

Elmélkedjünk: Mai világunkban napi hír a gyilkosság, de még mindig elkészerít, ha lesújt a halál. Beszélgessünk arról, hogy mennyire letaglózhatta Ádámot és Évát Ábel halála!

II. Az emberiség még mélyebbre süllyed a bűnben (1Móz 6:1-13)

Isten kijelenti, hogy „[az ember] *szíve gondolatának minden alkotása szüntelen csak gonosz*” (1Móz 6:5), amikor az özönvíz okait sorolja fel. A héber *ra'ah*, amelyet „gonoszságna” fordítottak 1Móz 6:5-ben, több

mindent jelent még: „mások megsértésére irányuló gonosz szándék”, „romlottság” és „bűn”. Az „alkotásnak” fordított szó (*yatser*) „gondolatot”, „ösztönt” és „hajlamot” takar. A „gondolatra” használt szó (*machshabah*) magába foglalja még az „ötleteket” és a „szív” (*leb*, úgy is, mint a „belső én”, az „érzések és impulzusok székhelye”, „elme”, „jellem”, „beállítottság”, „hajlandóság”, „hűség”, „törődés”) „indítékait” is (lásd *The Brown-Driver-Briggs Hebrew and English Lexicon*. Peabody, Massachusetts, Hendrickson, 1999, [az 1906-os kiadásból], 364., 428., 523-524. o.)! Mintha ebbe az egyetlen versbe lenne összeszedve az összes főnév, ami a gonosz megjelölésére szolgál. Ez is azt fejezi ki, hogy megromlott és erőszakkal telt meg az egész föld (1Móz 6:11).

Két lehetőség van: vagy a Szentlélek lakik bennünk, vagy a gonosz és a bűn. Belsőnk külső megmutatkozása az, amit teszünk az életben. Az isteni közbeavatkozás elpusztított volna mindenkit, ahogy Isten ezt kijelentette Noénak (1Móz 6:13). Ám az elterjedt gonoszság közepette Noé kegyelmet (héberül *chen*) talált az Úr előtt (1Móz 6:8).

Megbeszélendő kérdések: 1) Noé hűséges maradt Istenhez a gonoszság mindent átfogó lázadása és rosszasága közepette. Ezek szerint elkerülhetetlen volna a gonoszság? 2) Mi volt Noé igazságának a forrása, ha úgy vesszük, hogy 1Móz 6:8 volt a 9. vers alapja?

III. Ábrahám meglátta Krisztus napját (1 Mózes 22)

Amikor Ábrahám utasítja a szolgálót, hogy maradjanak ott a számmal, míg ő Izsákkal elmegy a hegyre (1Móz 22:5), olyan igei formát használ, amely a bizonytalanságára utal. Így is fordíthatnánk: „Maradjatok itt a számmal, míg a gyermekkel [Izsák] felmegyünk oda. Istent szeretnénk tisztelni és talán vissza is térünk hozzátok.” Mit árul el Ábrahám hitéről és bátorságáról az, hogy nem tudta biztosan, visszatér-e Izsákkal, mégis elindult?

Elmélkedjünk: Mi a különbség a hit és a bizonyosság között?

IV. Jákób és Ézsau, József és a testvérei (1Móz 28:12-15 és 45:4-11)

1Móz 28:13-16 verseiben Isten megerősíti a szövetségét Jákóbbal. Megígéri: „*én veled vagyok*” (1Móz 28:15). Az élet fordulatain keresztül gondviselése minden hívőt arra vezet, hogy betöltse a célját a megváltási tervben.

A hűséges Józsefet úgy vezette Isten gondviselése, hogy Egyiptom miniszterelnöke lett, és a pozíciójában megmenthette Izraelt. Ugyanakkor sok tényező hátráltatta Isten tervét. Ki tudja, milyen vége lett volna a történetnek, ha Isten nincs ott mellettük!?

Elmélkedjünk: Hogyan biztosíthatjuk, hogy a történetünknek jó vége lesz?

3. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: Jer 17:9 szerint az emberi szív csalárd. Ezt láthatjuk Noé nemzedékében. Vizsgáljuk meg magunkat Kain és Ábel, Noé és nemzedéke, Jákób és Ézsau, majd József és testvérei történetének fényében!

Elgondolkodtató kérdések:

- 1) Mit üzennek nekünk József történetének fordulópontjai, amikor nem jól mennek a dolgaink vagy amikor a várakozás túl hosszú? Milyen szempontból mondhatjuk, hogy az életünk tükrözi Jákób és Ézsau meg József és a testvérei történetét?
- 2) Hogyan mutatja be a nagy küzdelmet József és a testvérei története? Hogyan mutatja be Isten gondviselését?

Egyéni feladat: Írjunk egy üzenetet annak, akire néha irigykedve gondolkunk, hogy mennyire értékeljük, ahogy Isten megáldotta őt! Nevezzük meg az áldásokat! **A csoportnak:** látogassuk meg azokat, akik elveszítették a hitüket Istenben vagy az egyházban!

4. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: E heti tanulmányunk arra összpontosított, hogy mennyire bűnös az ember legbelül, és hogyan ad reményt a Megváltóról szóló isteni ígért. Tanítóként segítsünk az osztálynak, hogy beleéljék magukat a pátriárkák tapasztalataiba, és igyekezzenek mindenben követni Isten akaratát!

Feladat: Olvassunk egy verset az irigységről, a testvérek versengéséről, az együttérzésről, a megbocsátásról vagy a megbékélésről! Olvassuk el és foglaljuk össze 1Móz 6:5-öt! Mit árulna el az ember állapotáról, ha a tulajdonságokat mind megtalálnánk ugyanabban az emberben? Mi az egyetlen reményünk a szabadulásra?

„VALÓRA VÁLT ÁLOM” – 2. RÉSZ

Brazília

Mindkét beteg, a súlyosan sérült férfi és a kígyómarásos fiú is csak komolyabban felszerelt kórházban számíthatott segítségre, ahová kétféle módon lehetett eljutni. Vagy menetrendszerű hajóval 8 óra alatt, vagy az ADRA gyors hajóval, a *Jessie Halliwell*-lel, ami 2 óra alatt odaér. Viszont ennek a hajónak a fogyasztása több, és az út teljesen kimerítené a havi költségkeretüket. A sürgős esetekre félretett üzemanyagot vehették csak igénybe. Samantha az ADRA vezetőkhöz fordult, akik azonnal rendelkezésre bocsátották a gyors hajót és az üzemanyagot is. Samantha nagyon megörült!

Biztak benne, hogy helyesen döntöttek, Isten őket is meg fogja áldani a feladataikban, és a két súlyos sérült életben marad. Útközben végig imádkoztak, hogy mindkét sérülttel időben érjenek a kórházba. Már sötétedett és esett az eső, amikor Manacapuru városába értek. Ott a fiút bevitték a kórházba, de a férfi előtt még két órás további út állt, hogy speciális kezelést kaphasson. Samantha a férfit később már nem látta, de hetek múlva hallotta, hogy tudtak rajta segíteni. Még időben eljutott az ambuláns kezelésre.

Ha nem segítenek, már sem a fiú, sem a férfi nem élne! Az Úr Samantha és a társai által érintette a két sérültet. Samanthát ez igen boldoggá teszi, hálás az Úrnak és az ADRA vezetőknek. Isten nagy ajándéka volt ez! A kisleány már nem sokkal később boldogan futballozott!

Az élet a faluban nem könnyű, naponta alig 3 órán át van csak áram, de nincs telefon, sem internet. Samantha ritkán tud kapcsolatba lépni a családjával. Mégsem bántódik ezek miatt a nehézségek miatt. Az élete, gondolkodása egészen megváltozott, mióta az Amazonas mentén dolgozik. Jobban megértette Jézus életét és szolgálatát. Meggyőződése, hogy az Úr segítségével juthatott el az Amazonas vidékére.

Küzdelem és válság: a bírák

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: 1Sám 2:1

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Értsük meg, hogyan használta fel Isten az egyes embereket arra, hogy megszabadítsa népét az elnyomó erőktől!

Érezni: Értékeljük, hogy Isten a mindennapi élet lehetetlennek tűnő helyzeteiből is meg tud szabadítani!

Tenni: Találjunk örömet Isten megváltásában azzal, hogy megmutatjuk másoknak a hitünket!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: Isten megszabadítja népét

- A** Milyen helyzetben tudunk a legjobban azonosulni Anna imádságával, amelyet 1Sám 2:1-10 verseiben találunk?
- B** Sámsonat minden hibája ellenére hősként tartjuk számon Isten megváltási tervében. Mit tanulhatunk a történetéből (*Bírák könyve* 14. fejezet)?
- C** Sámuel gyermekei nem követték apjukat a hitben. Milyen tanítás rejlik ebben az egyéni döntéseink súlyáról?

II. Érezni: Remek dolog a győztes oldalon lenni

- A** Milyen megoldásaink vannak a függőségektől, az elnyomás minden formájától és a saját gyengeségünktől való szabadulásra?
- B** Miben hasonlít a reakciónk Anna imádságára, miután személyes győzelmeket arattunk?

III. Tenni: Mutassuk be, hogy a győztes csapatban vagyunk!

- A** Miben mutatkozzon meg az Isten megváltása miatti örömünk a környezetünkben?
- B** Hogyan hat a bizonyágtévévűnkre, hogy a győztes, Isten oldalán lehetünk?

Összegzés: A *Bírák* könyve arra tanít, hogy Isten válaszol, amikor az emberek segítségért kiáltanak. Isten gyenge embereket – férfiakat és nőket egyaránt – használ fel a szabadításhoz, olyanokat, akiknek szintén szükségük van a megváltásra. Így a küzdelem valójában az Úré.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Központi Ige: 1Sám 2:1

A lelki növekedés alapja: Izrael története a bírák korában több szempontból hasonlít a saját tapasztalatainkra, amikor nem engedelmeskedünk Istennek, és ennek (látható vagy láthatatlan) katasztrofális következményei lesznek. Ám Isten valahogy megszabadít az önmagunknak okozott sebetől.

Csak tanítóknak: Az e heti leckénk erőszakos történeteket tartalmaz, amelyekben emberek halnak meg. A szombatiskolai tagokban felmerülhet a kérdés, hogy Isten hogyan rendelhetne el ilyen erőszaktevést. Itt jön a képbe a nagy küzdelem témája. Az erőszak és a vérontás egyes eseteit a jó és a rossz között dúló küzdelem szélesebb keretei között kell értelmezni. Segítsünk egymásnak meglátni: vagy Isten, vagy Sátán oldalán küzdünk az élet minden egyes helyzetében!

Kezdő feladat: Olvassuk fel 1Sám 2:1-10 verseiből az első részt, majd kérdezzük meg, ki hogyan viszonyul a szakaszhoz. Milyen emlékeket idéz fel a gondolataikban? Milyen mai párhuzamokat találhatunk?

Elmélkedjünk: Mi lenne, ha Isten például ezt mondta volna: *Izrael önmagának okozta ezt a szenvedést (idegen elnyomást), így maradjanak is meg abban!* Hogyan lépünk fel mi is így, ha közömbösen azt mondjuk, hogy ki-ki viselje szorult helyzetek következményeit.

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: A bírák korában tisztán kivehető Izrael történetében 1) a hitehagyás, 2) az elnyomás, 3) a segélykiáltás és 4) az isteni közbelépés ciklusa. A bírákat Isten választotta ki eszközül arra, hogy általuk megszabadítsa Izraelt az idegen elnyomástól. A szabadítás a tényleges

katonai összecsapás formáját öltötte. A nagy küzdelem szó szerinti értelemben vett hadi keretek között jelent meg. A nagy küzdelem szemüvegén keresztül kell tekinteni ezekre a brutális, erőszakos összecsapásokra. A mai kor érzékenységével nehezen tudjuk megérteni mindezt.

BIBLIAKOMMENTÁR

I. A kananeusok elnyomása Izrael felett: Debóra, a bír

(*Bírák könyve 4. fejezet*)

Ehud halála után Izrael megint a hithagyás ciklusát kezdte. Tehát a nemzeti hithagyást az idegen erők általi elnyomás követi, majd a nép szabaddításért kiált. Végül Isten elhív egy szabadítót, aki egy bír személyében lép fel.

Ebben a történetben Jábín, Kánaán királya, aki Hásorban uralkodott, húsz éven keresztül terrorizálta Izraelt, katonáit pedig vasfegyverekkel szerelte fel és kilencszáz szekérrel látta el. Ez akkor, amikor az ókori világ a bronzkorból átlépett a vaskorba, a legkorszerűbb katonai erőnek számított. Ehud helyét vette át Debóra, a prófétanő, aki Lappidoth felesége volt. Debóra felszólítja Bárákot, hogy szálljon harcba Siserával, Jábín seregének parancsnokával, de Bárák egy feltételt szab. Csak akkor megy el, ha Debóra is vele tart Tábor hegyére.

Ezt követi a tábor-hegyi csata, amelyben Sisera serege vereséget szenvedett. Sisera gyalog menekült Jáhel, a kenteus Héber feleségének sátráig, bízva a kenteusok és a kananeusok közötti jó kapcsolatban. Azt viszont nem tudta, hogy Jáhel Isten szövetségese lett. Mindenki számára láthatók a bizonyítékok, hogy Izrael Istene az egyetlen igaz Isten, ezt szűrhet-le tanulságként.

Jáhel sátrában letakarták Siserát egy lepedővel és tejet kapott inni, majd Jáhel megölte a hadvezért. Amikor Bárák megérkezik Jáhel sátrához, Sisera már halott. Így győzték le Jábint. A szövetséges nép léte került veszélybe, és az Úr megengedte Izraelnek, hogy megbüntesse a kananeusok gonoszságát.

Elmélkedjünk: Miért nem helytálló népirtásként tekinteni az ószövetségi harcokra? A népirtás bűncselekmény.

II. Midianiták sanyargatják Izraelt: Gedeon, a szabadító (*Bírák könyve 6. fejezet*)

Bír 5:31 szerint Jáhelnek köszönhetően Izrael békének és nyugalomnak örvendett negyven évig. *Bírák könyve* 6. fejezetében viszont azt látjuk, hogy újból elfordulnak a hittől. Ekkor Isten megengedi a midianitáknak, hogy elnyomják Izraelt, és ez hét évig tartott (6:1). Az izraeliták rejtkehelyekre, barlangokba és hegyi erődítményekbe menekültek (6:2), a midianiták pedig a jószágaikkal elpusztították az izraeliták termését.

Egy nap azonban Isten közbelépett, hogy megszabadítsa népét. Természetesen Ő mindig is ott volt. Az Úr angyala megjelent Gedeon előtt (6:11). Gedeon éppen búzát csépel, és a midianiták elől próbálta azt elrejtetni. Az angyal azt a küldetést adja Gedeonnak, hogy mentse meg Izraelt a midianitáktól (6:14). Gedeon tiltakozik, mondván, hogy az ő nemzetsége a legkisebb Manassében és ő a leggyengébb atyja házában (*bet'ab*). Isten azonban kijelenti Gedeonnak: „*En leszek veled*” (6:16). Itt van a válasz arra, hogy miért tudjuk tovább folytatni a küldetésünket: mert Isten velünk van!

Elmélkedjünk: Hogyan lehet, hogy Isten hősies, nagy embernek mondja Gedeont, amikor ő egészen másként tekint magára (6:15)?

III. Vajon Sámson hős volt? (*Bírák könyve 14. fejezet*)

Ha nem ismernénk Sámson születésének körülményeit és az életére vonatkozó világos isteni tervet (Bír 13:4, 13-14; 3Mózes 11. fejezet), akkor sokszor nem tudnánk megítélni, hogy a nagy küzdelemben melyik oldalon is harcol. Hősnek pedig egyáltalán nem neveznénk, bár *A zsidókhöz írt levél* a hírességek csarnokába helyezi (Zsid 11:32). A gyermekek felnőtté válásuk után nem mindig követik szüleik utasításait, ahogy Sámson sem tette. Ám ha Isten a szülő, akkor nagy veszedelmet hoz magával az utasítások figyelmen kívül hagyása, és ezt Sámson élete világosan mutatja.

Megbeszélendő kérdés: Hogyan mondja el Bír 14:1-4, hogy Isten még a leggyengébb pillanatainkban is felhasználhat?

IV. A királyság megalapítása (1Sám 2:1, 12-25; 8:1-7)

Sámuelnek a szíve szakadhatott meg, amikor gyermekei nem követték a példáját. Bírakká tette őket, de milyen katasztrófa lett belőle! Fiai meg

sem közelítették az ő hitét. Nekik nem járó ajándékokat fogadtak el. Megvesztegethetők voltak és elferdítették az igazságot (1Sám 8:3). Ez a korrupció felbőszítette Izrael véneit és királyt követeltek, hogy olyanok lehessenek, mint a környező népek (1Sám 8:5). Mintha nem lett volna eddig Királyuk: Isten volt az mindvégig (1Sám 8:7)! Szomorú, hogy Izrael emberi uralkodó követelésével utasította el Istent, a nemzet Egyeduralkodóját.

Elmélkedjünk: Mit jelentett Istennek, hogy Ő volt a nép tényleges vezetője, az ókori Izrael Királya? Hogyan uralkodik ma Királyként fölöttünk? Milyen uralkodói hatalma van az életünk fölött? Mire jogosít fel és kötelez minket Isten királyi címe? Milyen előjogokat és felelősséget kapunk ezáltal?

3. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: Hívóként a saját életünk gyakran tükrözi Izrael népének történelmét a bírák korszakában. Tele van a lelki hanyatlás ciklusaival, az önmagunknak okozott szerencsétlenségekkel, majd Istenhez kiáltunk szabadításért, Ő pedig szeretettel és megbocsátással lép közbe. Szerencsére nem mindenki van ezzel így. Péter azt mondja, hogy „az ő isteni ereje mindennel magajándékozott minket, ami az életre és hegyességre való” (2Pt 1:3).

Elgondolkodtató kérdések:

- 1) Beszéljük meg, hogy vajon elkerülhetetlen-e egy keresztény életében a „hitehagyás”, az „elnyomás” és végül az „isteni közbelépés” ciklusa!
- 2) Hogyan mutatkozik meg ma ez a ciklus a gyülekezetekben vagy azok csoportjaiban?
- 3) Hogyan ismerhetjük fel, hogy Isten a küldötteiként akar minket a gyülekezet vagy a közösség szabadítására felhasználni?
- 4) A nagy küzdelem két táborra osztja az emberiséget. Hogyan állapíthatjuk meg, hogy melyik oldalon állunk?

JÉZUS MUNKÁJA

Brazília

Eraldo megbízható katolikus hajóskapitány volt az Amazonas folyón. Őt is „szent embernek” nevezték, mintha pap lenne. Egy nap elmesélték neki, hogy a *Luzerio* nevű hajó jár a folyón, és orvossgot osztogatnak róla, meg vallásos gyűlésekre hívják az embereket. Kérdezték Eraldot, hogy mit tegyenek ilyen helyzetben? „Fogadjátok el a gyógyszereket, de ne menjetek el az összejöveteleikre!” – tanácsolta a kapitány. Haragudott azokra, akiket betolakodóknak nevezett, ezért egyszer majdnem neki ment a hajójával a *Luzerio*-nak, hogy megfélemlítse őket.

Később meghallotta, hogy az édesanyja is adventista lett. Nem is ment el hozzá egy ideig, de aztán mégis csak meglátogatta. Mérgesen korholta az anyukáját azért, mert a „farizeusokhoz” csatlakozott, akik nem esznek disznóhúst és szombatot ünnepelnek. Egy alkalommal, amikor egy adventista családot látogatott meg, húst vitt nekik „ajándékba”, azt állítva, hogy az marhahús, közben sertés volt. Majd amikor megették az ételt, a lelkésznél beárulta a családot. Arra számított, hogy az adventisták meg fogják őket büntetni ezért. Csalódnia kellett, ez mégsem történt meg!

Eraldo remélte, hogy visszanyerheti az édesanyját, ezért elhívta hozzá a papot, ő meg a konyhából hallgatta a beszélgetésüket. Megdöbbsent, amikor a pap elismerte, hogy a szombat ünneplése a helyes. Eraldo azt kérdezte magában, hogy ha tényleg a szombat az igazi nyugalomnap, akkor ő mit keres még itt? Hamarosan találkozott az adventista lelkészszel és egy hónap múlva már el is fogadta az adventista tanítást. Amikor később megkeresztelkedett, korábbi papja a gyülekezet előtt várt rá. „Már ez a te helyed” – mondta neki. Erre Eraldo így felelt: „Nemcsak az enyém, hanem a tiéd is!”

Eraldo az ADRA alkalmazásában hamarosan a *Luzerio* nevű hajóra került. A falvak lakói kérdésére boldogan elismeri: „Jézus belépett az életembe.”

A küzdelem folytatódik

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: *Neh 2:18*

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Értsük meg, hogy Isten tevékenyen küzd a hozzá hűségesek oldalán!

Érezni: Bízunk abban, hogy Isten meg tud szabadítani a gonosz minden csapdájától!

Tenni: Imádkozzunk és Isten kegyelmes vezetésében bízva végezzük kötelességünket!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: Isten ott van népe mellett, amikor leküzdhetetlennek tűnő akadályokkal néznek szembe

- A** Hogyan mutatkozik meg a nagy küzdelem témája Dávid és Góliát történetében? Illés és Baál prófétáinak esetében? Ezékiás és Szanhérib tapasztalatában? Eszter és Hámán történetében?
- B** Milyen leckét tanulhatunk meg Nehémiás elhatározásából, aki még az ellenállás dacára is fel akarta építeni Jeruzsálem falait (*Neh 2:8, 18*)?

II. Érezni: Bizonyosodjunk meg Istennek a gonosz erők fölötti hatalmáról!

- A** Mit éreztünk volna Illés helyében Karmel hegyén? Vagy Ezékiás helyében a fosztogató asszírok előtt? Vagy Eszter és Márdokeus helyében Hámán bosszújával szemben?
- B** Hogyan nyugtat meg a saját kudarcaink között Dávid bűnbánata, amiről az 51. zsoltárban olvashatunk?

III. Tenni: Isten népe nem hátrál meg a kötelességei elől, amikor akadályokkal találja magát szemben

- A** Milyen tanulságot vonhatunk le Illés, Ezékiás és Nehémiás imái kapcsán?

B Hogyan motiválta Nehémiás az embereket arra, hogy azt feleljék: „*Keljünk fel és építsük meg*” Jeruzsálem falait (Neh 2:18)? Milyen kötelességeket és felelősségeket hanyagolunk el gyakran, amikor akadályokkal találkozunk?

Összegzés: Isten szolgálatában időnként mindannyian találkozunk szembenállással, de kiváltságunk, hogy ezeken túllendülhetünk az Ő erejével.

TANULMÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Központi Ige: Neh 2:18

A lelki növekedés alapja: Isten népének Ura ígéreteiben kell bíznia, aki harcol az övéért, amikor szembenállással és akadályokkal találkozunk! Kudarcaik ellenére a bűnbánó bűnösök megbocsátást találhatnak.

Csak tanítóknak: Gondolkodjunk el közösen azokon a tapasztalatainkon, amikor rémisztő akadállyal találtuk magunkat szemben lelki utunk során! Kössük össze ezeket a tapasztalatainkat az e heti bibliai történetekkel!

Kezdő feladat: Beszéljünk keresztény utunk legnehezebb személyes tapasztalatairól! Majd mondjuk el, hogy melyik történettel tudunk a legjobban azonosulni és miért: Dávid és Góliát, Illés és Baál prófétái (kérdézzük meg, hogy kik lehetnek Baál prófétáinak a mai megfelelői), Ezékiás és Szanhéríb vagy Eszter és Hámán!

Elmélkedjünk: Sokan az előbb említett hősök közül később olyasmit tettek, ami ellentétben állt a korábbi történeteikből ismert hitükkel. Például Dávid házasságtörést követett el Betsabéval, amit azzal próbált elfedezni, hogy megrendezte a férj, Úriás halálát. A karmel-hegyi lenyűgöző erőpróba után, ahol bebizonyosodott, hogy Izraelben valóban van Isten, Illés elfutott Jézabel elől (1Királyok 19. fejezet). Ezékiás hiúságában a babiloni küldöttek előtt a vagyonát mutatta be Isten jósága helyett (2Kir 20:12-18). Nyilvánvaló, hogy a hitéletünk során aratott győzelmeinket mind Istennek köszönhetjük. Hogyan segítenek ezek a történetek

abban, hogy tudjuk, kinek adjunk dicsőséget a kísértés fölött aratott bármilyen győzelmünkért, az evangélizációs sikereinkért vagy az életcéljaink eléréséért?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: Az e heti történetek a sikerről és a kudarcról szólnak. Ám nagyrészt Isten hűségéről olvashatunk. Bár ezek a történetek már többnyire ismertek, erő van abban, ha hangosan felolvassuk a szövegeket (még egy ilyen ismert szakaszt is). Beszéljük meg, hogyan jelenik meg a nagy küzdelem témája minden részben!

BIBLIAKOMMENTÁR

I. A küzdelem az Úr: Szabadulás a krízis pillanataiban

(1Sám 17:43-51; 1Kir 18:21-39; 2Kir 19:21-34; Eszt 3:8-11)

Dávid bátran szállt szembe Góliáttal, a filiszteus óriással, és Isten erejével győzte le. Isten neve, uralma és Izraelnek a saját népeként való kiválasztottsága volt a tét.

Hasonló volt a helyzet a Karmel hegyén, ahol Illés a Baál prófétáival találta magát szemben. Isten uralma volt itt a kérdés. Ki az Úr? Amikor az asszírok körbevették Jeruzsálemet (miután több környező várost kifosztottak), az volt a tét, hogy kinek az Istene hatalmas: az asszír isten (ők ezt állítottak) vagy Izrael Szentje, ahogyan azt Illést jelentette ki? Félreérthetetlen a nagy küzdelem témája mindegyik esetben.

Amikor Eszternek meg kellett akadályoznia, hogy Hámán beváltsa fenyegetését, Istennek az Izraellel való szövetsége volt a tét: vagy kiirtják Izraelt, vagy csodálatos módon megmarad, hogy biztonságot tegyen az egész világ előtt. Az egyik mindent átható téma, hogy Isten harcolt a népéért, a sajátjaként vette a küzdelmeket. A mi lelki harcaink is Istenéi, ugyanúgy, mint amikor segített Dávidnak legyőzni Góliátot vagy Illésnek felülkerekedni Baál papjain.

Elmélkedjünk: Nézzük meg, hogy miért végződött mindegyik küzdelem úgy, ahogy! Például: az emberi eszköz hajlandósága, imádsága, Istenbe vetett hite...

II. Amikor Isten népe az ellenség ügyét viszi előbbre (2Sám 11:1-17)

Valószínűleg a focisták legszörnyűbb rémálma, hogy véletlenül a saját kapujukba rúgják a labdát. Hasonlóképpen Dávid, aki nyilvánvalóan az Úr oldalán állt, a Betsabéval való afférja esetében mintha az ellenség oldalára játszott volna. Keresztényként, Dávidhoz hasonlóan időnként előfordul, hogy mi is olyat teszünk (akár ténylegesen, akár mulasztással), ami inkább az ellenség érdekét szolgálja, nem Istenét. Szerencsére nem csak az egyes tetteinktől függ, hogy kihez tartozunk – Krisztushoz vagy Sátánhoz. A Krisztushoz való tartozás a belé vetett hitunktól függ, ennek pedig „*a szeretet által munkálkodó hit*” (Gal 5:6) a mutatója. A bűnbánó bűnösök megbocsátást találnak, és Isten elfogadja őket családja tagjaiként.

Elmélkedjünk: Ellen G. White ezt írta: „Egyetlen tett még nem dönti el a jellel sorsát, viszont ledönt egy belső gátat, aminek következtében a következő kísértés sokkal könnyebben győzhet” (*Counsels for the Church*. 84. o.). Hogyan segít ez a kijelentés megérteni, hogy óriási gyengesége ellenére Dávidnak – ahogy mindannyiunknak – volt még lehetősége újra Isten oldalára állni?

III. A kötelesség hűségese teljesítése ellenállás közepette (Neh 1; 4:1-8)

Talán nem látjuk át igazán a Nehémiással szembeni pártütés teljes képét, azt viszont tudjuk, hogy az útjában állók befolyásos emberek voltak. Az ellene felhozott vádak súlyosak voltak, felségárulással kapcsolatosak, és könnyen elérhettek volna a perzsa fővárosba. Nehémiás fellépését lehetett volna lázadás terveként magyarázni, mintha Júdeának a Perzsa Birodalomtól való függetlenségét próbálta volna elérni.

Lehet, hogy nemzeti büszkeség is vezette Nehémiást. Aki élt már külföldön, tudja, hogy milyen érzés „otthonról” rossz híreket kapni, szóljon az akár politikai katasztrófáról, akár mint Nehémiás esetében szerencsétlenségről, lerombolt épületekről vagy új épületekkel kapcsolatban felmerült bonyodalmakról. Nehémiás az isteni utasításhoz hűségesen ragaszkodva az ellenállás dacára is élt a királyhoz való közelsége előnyével. Anyagi segítséget kért Jeruzsálem falainak felépítéséhez.

Elmélkedjünk: Az építkezés minden bizonnyal roppant nagy feladat volt, nem gyenge idegzetűeknek való. Nehémiás határozottan és eltökél-

ten kezdett neki a munkának. Az elszántsága másokat is motivált, hogy beszálljanak mellé. Semmilyen erő nem tántoríthatta el a feladatától. Így kell ennek lennie velünk is Isten országának építésével kapcsolatban! Semmi sem élvezhet elsőbbséget az Isten országára való felkészülésünkben! Milyen alapon kéri Nehémiás Isten beavatkozását az elpusztult Jeruzsálem esetében Neh 4:5 versében?

3. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: Megnyugtató a tudat, hogy minden kudarcunk ellenére Isten a Jézus Krisztusban hívőket még mindig a népének tartja. A nagy küzdelem fő témájában a hívők a győztes oldalon harcolnak. Ide tartozunk, nem a tetteink alapján, hanem a Jézus Krisztusba vetett hitünk miatt. Az akadályokat a nagy küzdelem hátterén kell értelmeznünk. Isten erőt ad, hogy az ellenállástól függetlenül tovább haladjunk a lelki életünk építésében.

Elgondolkodtató kérdések:

- 1) A Szentlélek fordítja vissza a szívünket Isten felé, amikor Őt elhagyjuk. Mit kell tehát engednünk azért, hogy a Szentlélek végezhesse a munkáját?
- 2) Miért mondható, hogy az istentisztelet az alapeleme az Illésről és Baál papjairól szóló történet konfliktusának, mint ahogy a többiének is? Hogyan alakítják ezek az esetek az istentiszteletről alkotott képünket?

Feladat: Milyen érvekkel lehetne alátámasztani az állítást, hogy a mi találkozásaink a gonosszal ugyanannyira drámaiak, mint Dávid és Góliát harca? Beszéljük meg!

4. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Feladat: Töltsünk le néhány képet az internetről Dávid és Góliát történetéről, és mutassuk be azokat, ha a technikai lehetőségek adottak! Keressünk még rá Illésre a Karmel hegyén, valamint Eszterre és Hámánra is! Milyen benyomásaink vannak e képek alapján?

A TÖRZSFŐNÖK ÁLMA

Brazília

Waciri a nagymamája történeteiben nőtt fel, amelyek többnyire a misszionárius házaspárról, Lee és Jessie Halliwellről szóltak. A misszionáriusok egészséget és reménységet vittek az Amazonas vidékén élő népeknek. A nagymama elmesélte, hogyan ismerkedett meg az édesapja Halliwelllékkel. Abban az időben csak jelbeszéd útján tudtak kommunikálni, mert a misszionáriusok még nem beszéltek portugál nyelven. Folyamatosan erősödött a barátságuk az akkori törzsfőnökkel. A barátság kialakulásában nagy szerepe lett egy gramofonnak. A törzs tagjai boldogan hallgatták a keresztény énekeket. A különös eszköznek hamar híre ment a többi faluban is, mint ahogy annak is, hogy a misszionárius házaspár nem akarja megölni őket. A gramofont faluról falura vitték az Amazonas vidékén. Volt azonban egy különösen félelmetes törzs, a „fejvadászok törzse”. Egyszer az ő területükhez közeledett a *Luzeiro* hajó. Utasai látták, hogy a parton állók a hajó felé mutogatnak és a kezüket a fejükhöz emelgetik. A hajón utazók az ismétlődő gesztikulálásból rosszra következtettek. Halliwell igyekezett megnyugtatni a legénységet. Kikötöttek a parton. A törzsbéliek továbbra is a fejükhöz emelgették a kezüket, de idővel kiderült, hogy tulajdonképpen a fülükre mutatnak. A zenét akarták hallani! Csak úgy ragyogott a szemük! Megnyílt tehát az út az adventista üzenet előtt! A misszionáriusok fokozatosan megtanították a törzsfőnököt a helyes táplálkozásra. A törzsbéliek szoktak vaddisznót, majmot, teknősbékát és sok egyéb állatot is enni. A tanítás értelmében azonban csak az őzhúst fogyaszthatták a továbbiakban. Később a törzsfőnök tanította meg törzse tagjait arra, hogy melyek a fogyasztható állatok. Voltak, akik emiatt kiváltak a törzsből. Noha a törzs létszáma megfogyatkozott, kitartottak az egészséges táplálkozás gyakorlata mellett a második és a harmadik generáció idején is. Évekkel később be kellett költözniük a város külső kerületeibe. Ekkor sokan rászoktak az alkoholra, és többet veszekedtek, mint korábban. Amikor Waciri lett a törzsfőnök, megtiltotta az alkohol fogyasztását. Majd a szombatünnepelést akarta bevezetni, persze ez sem ment könnyen. Wacari egy éjjel azt álmodta, hogy rendes háza is lesz. Az álom idővel valóra vált, sőt 12 évvel később belekezdtek egy templom építésébe is. Viszont sok évnek kellett eltelnie, amíg a törzs egészen megnyugodott, és kialakult az új életformájuk.

Győzelem a pusztában

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: *Lk 19:10*

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Miért jött Jézus a világra? Azért, hogy helyreállítsa a Sátán által elbitorolt hatalmat, lerontsa a gonosz művét, megmentse a bűnösöket és bemutassa Istent a világegyetemnek!

Érezni: Örüljünk, mert Krisztus mindenkinek felkínálja a megváltást!

Tenni: Fogadjuk el Krisztust mint Urunkat és Megváltónkat!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: A főhős és a főellenség találkozása a kísértés pusztájában

- A** Beszéljük meg, hogy miért jött Jézus a világra!
- B** Hogyan mutatja be Keresztelő János szolgálata az ítéletet? Beszéljük meg!
- C** Hogyan tehetünk különbséget az őszinte hit és az elbizakodottság között?
- D** Hogyan segített Jézusnak a Szentírás a kísértéskor? Hogyan segíthet nekünk?

II. Érezni: Örüljünk a megváltásnak, amit Jézus hoz

- A** Mit érzünk a megváltás története kapcsán? Hogyan élhetjük át azt az örömet, amelyről Jézus születésekor olvashatunk (főleg Lukácsnál)?
- B** Mit jelent nekünk a megváltás?

III. Tenni: Mi marad meg a keresztyének?

- A** Milyen kísértéseket kell legyőznünk Isten erejével?
- B** Hogyan szolgálhatunk egy testvérünknek, akit éppen kísért a bűn?

Összegzés: Jézus azért jött a világra, hogy helyreállítsa, amit Ádám elvesztett az Éden kertjében, ítéletet mondjon az ördögre és a követőire, megmentse a bűnösöket a bűneikből és bemutassa az embereknek, továbbá az egész világegyetemnek Isten valódi természetét.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Központi Ige: Lk 19:10

A lelki növekedés alapja: Mindannyian elbuknánk, ha csak magunkra volnánk hagyatva, legyen bármilyen múltbeli keresztény tapasztalatunk. Nem tudnánk megbirkózni a naponta támadó erős kísértésekkel. Nem csak arra van szükségünk, hogy Krisztus együtt érezzen a szenvedésünkkel, segítenie is kell azokat legyőzni!

Csak tanítóknak: A nagy küzdelem minden hívő életében dűl. Mindannyiunknak fel kell ismernünk, hogy képtelenek vagyunk kiállni a kísértést! Segítsünk az osztálynak felfigyelni arra, hogy Krisztus erejére kell támaszkodnunk a győzelem érdekében!

Kezdő feladat: Kérjük meg a tagokat, hogy mondják el, milyen kísértésekkel küzdenek! Beszéljük meg, hogyan kellene a keresztényeknek viszonyulni azokhoz, akik elesnek a kísértésben! Mi történik, amikor a hívők kiállják a kísértést? Mi a kísértés fölötti győzelem titka?

Elmélkedjünk: A hívők vagy felülkerekednek a kísértésen, vagy elbuknak, azonban a megváltási terv mindenre elegendő. Az eredmény nem egy adott bűn elkövetésétől vagy el nem követésétől függ, hanem Krisztus igazságosságára való ráutaltságunktól és az abban való bizalmunktól.

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: E heti tanulmányunk Jézusra mint Immánuelre (velünk az Isten) összpontosít és arra, hogyan győzte le az érdekünkben az ördög kísértéseit. A győzelmünk nem a kísértések elkerülésének számától függ, hanem Krisztus igazságosságában és győzelmében kell bízunk, ami hit által a miénk lehet. Még ha az ember nem is mindig érzi a győzelmet, a szeretet által munkálkodó hittel (Gal 5:6) győzhetünk. Krisztus ugyanis azért jött, hogy megkeressen és megtaláljon minket. Nem tehetné meg, ha nem volna rá égető szükségünk.

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Hozsanna a Dávid fiának (Mt 1:21-23)

A „hozsanna” felkiáltás a héber „Ments meg, kérlek!” kifejezésből ered. Ez ugyanabból a szótóból származik, mint a „Jézus” vagy „Yeshua”. Amikor Mt 21:9 szerint a tömeg azt kiáltotta: „*Hozsanna a Dávid fiának*”, akkor Jézust királyi Messiásnak ismerték el (bár talán nem tudatosan). Ő azért jött, hogy helyreállítsa az uralmat, amely elveszett az Éden kertjében, ez tehát jogának méltó elismerése volt. Azért jött, hogy elvegye Sától a hatalmat, aki magát hamisan e világ fejedelmének állította be. Most jött el az igazi Fejedelem, Jézus, a Megváltó. Megmenti az embereket a bűneikből (Mt 1:21). Ez nyílt szembenállást jelentett a bűnök felbujtójával. Krisztus kozmikus offenzívát indított a bűn és a halál szerzőjével, magával az ördöggel szemben.

Elmélkedjünk: Megnyugtató, hogy Krisztus küldetése tisztán kivethető a Szentírásból. A bűnösök megmentéséért jött. Benne Isten a bűnös emberekkel akar lenni, hogy megmentse őket. Hogyan alakítja ez a gondolat az evangelizálásról vagy a bizonyágtévesről alkotott képünket?

II. Az ítélet miatt jött a világra (Mt 3:7-12)

Keresztelő János az aratás nyelvezetét használja az ítéletről szólva. Az ítéletben dől el, hogy ki él és ki hal meg. Sor kerül még benne a viszályok és a vitatott kérdések tisztázására is.

Keresztelő János készítette elő Krisztus útját, aki majd egyszer és mindenkorra eldönti a nagy küzdelmet. Bebizonyítja, hogy az ördög mindenkit megtévesztett. Eközben megmutatja, hogy Isten leereszkedett az emberekhez, amikor megváltásunk árát megfizette. Jézus Isten egyetlen Fia. Csak az Ő áldozata biztosíthatja, hogy aki hisz benne, megmenekül. Viszont aki nem hisz benne, annak nem lesz mentsége, és az élet helyett a halált választja.

Elmélkedjünk: Milyen tanulságot vonhatunk le abból, hogy sok farizeus és szaduceus elment a Jordán folyóhoz megkeresztelkedni Keresztelő János által? Miért fontos, hogy az Újszövetség olvasói számára nem vészett el ez az információ? Például, gyakran az a benyomásunk lehet, hogy minden farizeus ellensége volt Jézussal szemben.

III. A főhős és a főellenség találkozása (Mt 4:1-10)

A pusztában Jézus magával az ördöggel találkozott, aki abban reménykedett, hogy Jézus valahogyan elbukik küldetésében. Sok forgott kockán.

A bibliafordítások arra engednek következtetni, hogy Jézust a Szentlélek vitte a pusztába a megkísértetése miatt (Mt 4:1; vö. Lk 4:1). Ugyanakkor nem ez az egyetlen olvasata ennek a résznek. A görög *peirazo* igének itt az a fordítása szerepel, hogy „megkísértetni”, *periasthenai*, ami valóban kifejezhet célt, de ugyanakkor következményt is. Más szóval, ha az „eredmény” lehetőséget választjuk, akkor Jézus nem azért ment ki a pusztába, hogy megkísértse az ördög, hanem *azért* kísértetett meg az ördögtől, mert Ő éppen ott volt (bármilyen céllal is érkezett oda).

Márk beszámolójában (Mk 1:13) így olvassuk: „*És ott volt a pusztában negyven napig kísértetve a Sátántól*”, tehát „negyven napig volt a pusztában, és a Sátán is kísértette” (13. vers), egyiknél sincs szükség célra. Ez az értelmezés összhangban áll azzal, amit Ellen G. White állít: „Jézust Isten Lelke vezette a pusztába, ahol Sátán megkísértette. Krisztus nem kereste a kísértést. Azért ment a pusztába, hogy egyedül legyen, és elmélkedhessen küldetéséről, munkájáról. Böjtöléssel, imával vértette fel magát az előtte lévő, vérrel hintett útra. De Sátán tudta, hogy a Megváltó a pusztába ment, és ezt az alkalmat találta a legalkalmasabbnak, hogy megközelítse” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 2010, Advent Kiadó, 86. o.).

Megbeszélendő kérdések:

- 1) Mi volt a jelentősége minden kísértésnek, amivel a Megváltó nézett szembe? Hogyan vesszük észre a saját konfliktusaink tükörképeit ezekben a kísértésekben?
- 2) Mit válaszolnánk, ha valaki ezt mondaná: „Jézus csak azért győzte le a kísértéseket, mert Ő Isten volt”? Beszéljük meg ezt Zsid 2:14, 17-18 és 4:15 fényében!

3. LÉPÉS: ALKALMAZD!

**Csak tanítóknak: Isten nem hagyott a sorsunkra a kísértések között!
Csak úgy kerekedhetünk felül, ha kapcsolatban vagyunk Istennel.**

Kérdések az alkalmazáshoz:

- 1) E heti leckénk fényében miért különösen találó ez az ima: „*És ne vígy minket a kísértésbe...*” (Mt 6:13)?
- 2) Az ördög kihasználta Jézus kiszolgáltatott helyzetét a pusztában, amikor éhes és magányos volt. Mit árul ez el arról, hogy az ördög minden lehetőséget kihasználva bűnre akar csábítani?
- 3) Hogyan ad Lk 19:10 tágabb kontextusa reményt azoknak, akik éppen kísértésben vannak, vagy akik bűnösnek tartják magukat?

Feladat: Mondjuk el, hogy hogyan segíti ez a lecke a hittestvéri kapcsolatainkat!

4. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: Sok keresztény előbb egyértelmű bizonyítékot akar látni a kísértés legyőzésére, mielőtt megbizonyosodna a megváltásáról. Mit mondhatunk annak, aki megkérdezi, miért esik bele újra és újra a kísértésbe?

Feladat: Mondjuk el egymásnak, hogy melyek azok az énekek vagy versek, amelyek segítenek nekünk értékelnünk Krisztus értünk aratott győzelmének az erejét!

TISZTA ARANY

Brazília

Amair az Amazonas területén, a brazíliai Manausban született. Az 1980-as években tört ki az aranyláz Braziliában, és ekkor elköltöztek, hogy egy nagyobb földterületet vásároljanak, ahol aranyat kereshetnek. Amair a 15 hónapos katonai szolgálatát befejezve készen állt az aranyásásra. A testvére időközben adventista lett, és amíg együtt keresték az aranyat, elmondta neki, amit megértett a Bibliából. Sajnos egy héttel később a kormány bezárattott minden aranylelő helyet.

Nagyot csalódtak, ám ez nem akadályozta meg Amairt a keresztségben. *Erre az aranyra bukkantunk rá a másik helyett!* – gondolták. Amair a többi családtagjának is kezdte bemutatni újonnan lelt „aranyát”. Amikor felkereste a nővérét Manausban, megtudta, hogy már ő is adventista lett. Egymást erősítették a hitben. Amair akkortájt megismerkedett egy fiatal nővel, Francinette-tel, aki nem volt adventista. Amair nemcsak az Úrhoz szerette volna odavezetni, hanem ő is közelebb akart kerülni hozzá. Mind a két vágya hamar teljesült. Francinette megkeresztelkedett, majd összeházasodtak.

A fiatal pár visszaköltözött a férfi édesanyjához. Egy kormányrendelet értelmében, aki elvégezte az általános iskola négy osztályát, az tanárként elhelyezkedhet egy elemi iskolában. Amair így tanítani kezdett, mert jó érzéke volt hozzá. Eltökélte magában, hogy az igazi „aranyról” is fog beszélni. Elköltöztek egy közeli kis faluba, ahol hamarosan összegyűlt egy gyülekezetre való ember. A folyóparton, egy fa alatt tartották az istentiszteleteiket. Amair édesanyja haragudott a fiára az új hite miatt, még meg is átkozta. A férfi a feleségével sokat imádkozott a mamáért, ám eleinte csak romlani látszott a helyzet.

Közben mind többen és többen csatlakoztak a kis fa alatti gyülekezethez. Az egyház elküldött egy lelkészt, és megszervezték az imaház építését is. Nemsokára felavatták az épületet. A helyi adventista közösségnek már 113 tagja van. Amair édesanyja szívében is munkálkodott a Szentlélek. Az asszony először titokban tartotta meg a szombatot, majd nyíltan felvállalta döntését. Ő is megtalálta az „igazi aranyat”, és most már segíti a fiát a tanításban. A 13. szombati adománnyal az „úszó gyülekezet” építését támogatjuk az Amazonas menti településeken.

Jézus tanításai és a nagy küzdelem

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: Mt 11:28

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Vizsgáljuk meg, hogy hogyan mutatják be Jézus tanításai a nagy küzdelem témáját a mindennapi személyes tapasztalatokban!

Érezni: Legyen üdvbizonyosságunk, mert Jézus mindazokat részesíti ebben, akik hisznek benne!

Tenni: Gyakoroljuk Krisztus tanításainak az elveit azzal, hogy hit által élünk!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: A sziklára építünk

A Pál érvelése Ábrahám hit általi megigazulásáról (Róm 4:1-8) segít megérteni Krisztus tanításaiban a „nyugalmat”. Miért van ez?

B Mit jelent a sziklára építeni?

C Mit jelent nem megítélni másokat?

II. Érezni: Nyugalmat (üdvbizonyosságot) találni Jézusban

A Hogyan tudnánk azt az érzést jellemezni, amikor valaki nyugalmat talál Krisztusban?

B Hogyan formálja a Krisztusban talált nyugalom élménye például annak a módját, ahogyan a mások bűneire való rámutatás kényes munkáját végezzük?

III. Tenni: A hit halott cselekedetek nélkül

A Mt 7:21-23 verseiben Jézus elutasít egy csoportot, amelyik prófétált és ördögöket űzött ki a nevében. Mit tegyünk, hogy ne mondja nekünk ezt a megdöbbentő kijelentést: „Sohasem ismertelek titeket; távozzatok tőlem ti gonosztevők” (Mt 7:23)?

- ⓑ Mit árul el az egyéni döntésekről a magvető példázata, amikor az a kérdés, hogy kit milyen talaj jelképez?

Összegzés: A nagy küzdelem a naponta meghozott döntéseink csataterén dűl. Ugyanakkor nem kell egyedül szembenéznünk a küzdelmeinkkel és csalódásainkkal: nyugalmat találhatunk Jézusban!

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Központi Ige: Mt 11:28

A lelki növekedés alapja: Krisztusban nyugalmat találni azt jelenti, hogy egyedül az Ő jóságában hiszünk, nem pedig a saját lelki sikereinkben.

Csak tanítóknak: Krisztus arra hív, hogy nála találjunk nyugalmat. Azaz támaszkodjunk az Ő jóságára és igazságosságára, mert egyedül ezek által igazulunk meg hitben! Ugyanezt jelenti az is, hogy a lelki házunkat sziklára kell építenünk.

Kezdő feladat: Mondjuk el, hogy mi lenne, ha Krisztus kijelentené: „Sohasem ismertelek titeket!”

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: A mostani lecke célja, hogy a mindennapi küzdelmeket a nagy küzdelem fényében értelmezzük. Hogyan összpontosítanak Jézus tanításai azokra a döntéseinkre, amelyek meghatározzák, hogy ki a jó föld vagy ki építi sziklára a házat?

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Nyugalmat találni Krisztusban (Mt 11:28)

Egyedül Máté jegyzi fel Krisztus hívását, amit Mt 11:28-30 verseiben olvashatunk. A hangsúly gyakran a „nyugalom” témára kerül, ugyanakkor még fontosabb a „hozzám” részt kiemelni a hívásban: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelttetek” (Mt 11:28). Itt található az indok: az előtte lévő versben (Mt 11:27) Jézus kijelentette,

hogy „*Mindent nékem adott át az én Atyám*”, és senki sem ismerheti igazán Istent, csak a Fiú által. Ez nagyon hasonlít arra a témára, ami Jánosnál kerül gyakran elő (lásd Jn 14:9-10). Tehát azért jövünk hozzá, mert nála van minden, amire csak valaha szükségünk lesz. Minden jogos emberi igényre választ kapunk nála. Elfogadni Őt annyit jelent, mint nyugalmat találni egész életünkre (Mt 11:29).

A görög *anapausis* főnév a „nyugalom” (és annak igei alakja a 28. versben: „*én megnyugosztalak titeket*”), az Ószövetségben a szombatnappal kapcsolatosan használatos, amely az *anapausis* napja (2Móz 16:23; 23:12; 31:15). Jézus hallgatósága, akiknek többsége zsidó volt, valószínűleg felfigyelt a szombattal való kapcsolatra. Mt 11:28-30 alapot teremt Jézusnak a következő fejezetben található állítására, amely szerint az ember Fia a szombatnak is Ura (Mt 12:1-8). Tehát nem belemagyarázás a kapcsolat a Jézustól kapott nyugalom és a szombati pihenés között. Máté arra tanít, hogy a Jézusba vetett hit a szombati nyugalom igazi jelentése.

Elmélkedjünk: Hogyan kapcsolható össze a nyugalom gondolata a hit általi megigazulással? Vitassuk meg Róm 4:1-8 fényében!

II. Jó vagy rossz földdé válunk? (Mt 13:18-23)

A megvető példázatában az útra esett magok azokat jelképezik, akik nem értik meg az evangéliumot. Ebben az állapotban az ördög könnyen összezavarhatja őket, és mire észbe kapnak, már el is hagyták a hitet. Ez a tudás felelősséget ad a Biblia olvasóinak és azoknak, akik másokat Isten Szavára tanítanak.

A hívók második csoportját azok a magok jelképezik, amelyek a köves talajra estek, ahol nem tud gyökeret eresztetni a növény. Ezek a hívók nem Isten Igéjének igazságába kapaszkodnak, részben azért, mert nem hagytak időt arra, hogy maguk tanulmányozzák a Szentírást. Az ő esetükben nem a megértés hiányáról van szó, hanem nem tudnak gyökeret eresztetni az Igében. Amint egy kis próba, szenvedés vagy bármilyen olyan dolog jön, ami kényelmetlenné teszi a hitben való járást, máris feladják a hitet.

A harmadik csoportot a tövisek közé esett magok jelképezik. Ők talán meg is értették Isten Szavát. Elfogadhatták a Bibliát Isten hiteles üzene-

teként. Azonban ennek a csoportnak az Istenbe vetett hitét egy külső erő rengeti meg. Ez lehet a gazdagság (kényelmesen akarnak élni nyugdíjazásuk után is), a földi tudományok és ismeretek vagy a politikai hatalom és befolyás utáni vágy. A nyomás jöhet még a családon belüli kapcsolatok irányából, például egy gyermek vagy házastárs részéről, esetleg munkahelyi nehézségekből. Ezek annyira felemésztik az energiájukat, hogy már kevés marad az Úr Jézus Krisztussal való létfontosságú kapcsolat keresésére.

A negyedik csoportot a jó földbe esett magok képviselik. Nemcsak értik, hogy elhívták őket tanítványnak, hanem időt is fordítanak a krisztusi jellem fejlesztésére és az Igében gyökereznek. Ez a negyedik csoport a gazdagság utáni vágyat a helyén kezeli. Azzal, hogy az Úrban bíznak (nyugalmat találnak Krisztusban, ahogy azt láttuk), megtanulják elosztani az élet okozta nyomásokat, legyen azok forrása akár a család, akár a barátok. Ismerik életük igazi célját. Sok gyümölcsöt teremnek, a Lélek gyümölcseit: „szerelem, öröm, békesség, békétűrés, szívéesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség” (Gal 5:22-23).

Elmélkedjünk: Mi vagy ki dönti el, hogy milyen talaj lesz egy ember?

III. Isten akaratát cselekedni (Mt 7:21-27)

Amikor egyedül a hit általi megigazolást hangsúlyozzuk, azzal szemben, amikor a megigazolást a törvény betartásától tesszük függővé, akkor nem mondjuk el, mit kellene a keresztényeknek tenni, és azt üzenjük, hogy az életvitelnek valójában nincs köze az örök megváltáshoz. Pálnak vitába kellett szállnia ezzel a téves nézettel, amikor azt állította: „A törvényt tehát hiábavalóvá tesszük-e a hit által? Távol legyen! Sőt inkább a törvényt megerősítjük” (Róm 3:31). A „hit cselekedetek nélkül megholt”, mondta Jakab (Jak 2:20). Az őszinte hit szeretettel dolgozik, és amikor az ember hite így működik, akkor ő lesz az a bölcs ember, aki a lelki házat magára Krisztusra, a sziklára építi.

Elmélkedjünk: Miért fontos megérteni, hogy Jézusnak a jó cselekedetekről szóló tanítása szorosan kapcsolódik Pál írásához a hit általi megigazolásról?

IV. Ne ítélkezzünk mások fölött! (Mt 7:1-5)

Mt 7:1-5 verseiben Jézus arra figyelmeztet, hogy ne ítélkezzünk mások fölött. Itt arra szólít, hogy önmagunkat nem kímélve vizsgáljuk meg a tetteinket és a szándékainkat. Ritkán tekintünk magunkra objektíven, kritikusan és őszintén. Mércévé tesszük magunkat mások előtt. Túl egyszerű meglátni mások hibáit. Sokak tettét félremagyarázták már azért, mert mások ítélkeztek fölöttük. Hamisan rágalmazták meg a jellemüket. Sajnos néhány esetben ezek az emberek elhagyták a gyülekezetet. A krisztusi tanítás sürgető a mások fölött való ítélkezés okozta lelki károsodások helyreállítást tekintve. Mások pedig túl kemények önmagukkal szemben, és nem bocsátanak meg magunknak.

Elmélkedjünk: Mit jelent az, hogy „*Ne ítéljete!*”?

3. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: E heti tanulmányunk célja, hogy mindenki nyugalmat találjon Krisztusban. Ez azt jelenti, hogy hit által elfogadjuk az Ő igazságosságát. Így tudunk a sziklára építeni, így találhatunk nyugalmat és cselekedhetjük Isten akaratát. Az Ő akarata, hogy „*higgyetek abban, akit Ő küldött*” (Jn 6:29).

Elgondolkodtató kérdések:

- 1) Gondoljunk olyanokra, akiket szigorúan és igazságtalanul ítéltek meg mások, akik a szerintük helytelen magatartást megrótták! Mi lett a végeredmény?
- 2) Hogyan lehetünk biztosak abban, hogy személyesen elfogadtuk Krisztus igazságát?
- 3) Hol a jó cselekedetek helye a keresztyének életében?

Feladat: Idézzünk fel egy olyan történetet, amelyben valakit rosszul ítéltek meg a kollégái! Ismerünk valakit, aki azért hagyta el a gyülekezetet, mert hamisan vádolták meg és rágalmazták, vagy a vádak igazak voltak, de nagyon csúnyán bántak vele? Mi történt, mit tanulhatunk meg ilyen esetekből a mások fölötti ítélkezésről? Hogyan kell ezeket az ügyeket kezelni?

4. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: Próbáljuk meg elképzelni az Édent, a csendes, nyugodt környezetét! Milyen hatása lenne, ha az édeni csendben nyugodhatnánk meg, ahol a nyugalom az Istenben való szilárd bizalmat jelképezné? Gondoljunk úgy a nyugalomra, mint az uralom átadására, mint annak az elismerésére, hogy egyedül nem sikerülhet nekünk!

Feladat: A következő héten írjunk össze egy listát volt gyülekezeti tagokról! Nézzünk utána az elérhetőségüknek! Beszéljünk mindegyikükkel, hogy megtudjuk, miért hagyták el a gyülekezetet! Keressünk lehetőséget arra, hogy visszahívjuk őket!

PEDRITO IMÁDKOZIK, PABLO PRÉDIKÁL

Paraguay

Paraguay népessége 6.8 millió, ebből mintegy 113 ezren a 19 őshonos vallás valamelyikét követik. Az ősi vallások képviselői többnyire az északi országrészben élnek. Sajnos közülük sokan nem jutnak hozzá tiszta ivóvízhez, és áramellátás sincs a térségükben. Az alapvető tanulási lehetőségek sem elérhetők. Az egyik ilyen közösség vezetője a 7 éves unokáját, Pedritót az adventista bentlakásos iskolába küldte tanulni. Pedrito megszerette az iskolát, és hamar megszokta a keresztény életformát is.

Egyszer, amikor a gyerek hazalátogatott, az étkezés előtt magában imádkozni kezdett. Az apja ezt meglátta, és kizavarta a házból, mondván, hogy ha imádkozni akar, menjen ki, az ebédet is ott egye meg, mert ez náluk nem szokás. Pedrito szót fogadott. A történetek miatt azonban a nagyapa alaposan megszigta a fiát. „Örölnöd kellene, hogy a gyerek megváltozott és tud hálát adni valamiért!” A nagyapa nem sokkal később felkereste az iskolát, és kérte a tanárokat, hogy ha az unokája esetében ilyen pozitív változást tudtak előidézni, látogassanak el a faluba is, és foglalkozzanak az ott élőkkel. Az iskola vezetősége boldogan küldött egy lelkészt, aki három hónapig tanította a falubelieket. Így megkeresztelkedett a nagyapa, Pedrito édesanyja és még 17-en. Az apuka ugyan még nem döntött, de gyakran elmegy a gyülekezetbe a családdal.

Azóta már több mint 40-en keresztelkedtek meg, és megalakult a helyi gyülekezet is. Pedritón kívül 7 másik gyerek iratkozott be az adventista iskolába, köztük az egyik kisebb testvére is.

Pablo a fővárosban, Asuncionban él, és minden szombaton elmegy a gyülekezetbe. Amikor kicsi volt, az első sorban ülve szokta lerajzolni, amit a prédikációban hallott. Így figyelmesen hallgatta a prédikációkat. 6 évesen állította össze az első prédikációját. A szombatiskolában kérték fel először, hogy a csoportban mondja el, amit összeállított. Izgatottan tanulta a szöveget. Azután más, nagyobb gyülekezetekbe is elhívták prédikálni. Pablo kedvenc bibliaverse Zsolt 91:15-16: „Segítségül hív engem, ezért meghallgatom őt... és megmutatom néki az én szabadításomat.”

Bajtársak

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: *Lk 24:32*

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Hasonlítsuk össze, miként feleltek különböző emberek – a tanítványokat is ideértve –, amikor megmutatkozott, hogy ki is Jézus valójában!

Érezni: Az emberi gyengeség ellenére Jézus ma is a megváltási üzenet hirdetésére szólít!

Tenni: A világ dolgai helyett válasszuk Jézust!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: Fény derül Jézus valódi személyiségére

- A** Mit tanultak a tanítványok Jézus személyéről (Mt 8:23-27; Mk 4:35-41)?
- B** A mai világban népszerű vezetési elmélet lett a vezetés szolgálatszerű felfogása. Hogyan magyarázta Jézus ezt az elvet (Mk 9:33-37; Mt 20:20-28)?

II. Érezni: A befogadó szív az ember saját választása

- A** A Biblia szerint mi lesz Jézus követőinek a jellemzője amellet, hogy elismerik bűnösségüket (Lk 24:32)?
- B** Mit jelent elhagyni mindent Jézus követésének érdekében, ahogy azt a tanítványok is tették (Lk 5:11)?

III. Tenni: A nagy küzdelem és Isten szeretettörvénye

- A** Hogyan lelkesít, ha a Szentírásban Jézus valós személyének megnyilatkozásairól olvasunk?
- B** Soroljuk fel, mit kell elhagynunk Jézus követéséért! Beszélgessünk erről a csoportban!

Összegzés: Jézus nem kéri, hogy kövessük Őt, mielőtt megmutatná Önmagát. Mindannyiunknak élnünk kell a döntési szabadságunkkal: vagy elfogadjuk, vagy elutasítjuk a róla szóló kinyilatkoztatást! Ki-ki a

saját szerepét tölti be a nagy küzdelemben, amikor meghozza saját döntéseit.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Központi Ige: Lk 24:32

A lelki növekedés alapja: A Biblia rengeteg bizonyítékot ad arra nézve, hogy kicsoda Jézus. Azon múlik minden, hogy az ember szíve kész-e elfogadni a kinyilatkoztatást vagy sem.

Csak tanítóknak: Ezen a héten a lecke arra készítet, hogy képzeljük magunkat a Jézust követő tömegbe, és figyeljük az emberek reakcióit, amikor fensége megnyilatkozott. **Hogyan felelünk ma a Szentírás Jézusról szóló kinyilatkoztatásaira?**

Kezdő feladat: Mondjuk el egymásnak, hogyan reagáltunk különböző élethelyzetekben erre a kérdésre! Sokan félreértették Jézust, bár minden információt megkaptak személyére nézve. Hol találhatunk a Szentírásban ilyen történeteket? Sokan Isten Fiát látták Jézusban, amikor mások bűnösnek mondták. Mi kinek tartjuk Őt? Felbecsülhetetlen a helyes megítélés ereje!

Elmélkedjünk: Nincs előre meghatározva az, hogy kinek milyen felfogása lesz Jézus személyéről. Bár látásunkat saját elvárásaink és egyéb tényezők elhomályosíthatják, bőven kapunk bizonyítékot. Nem kell félnünk attól, hogy az utunkra eső fényt elszalasztjuk.

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: Az evangéliumok Jézus hatalmát szemléltetik: erejét az ördögök, a természet, a betegség és a halál fölött. Mennyivel nagyszerűbb bemutatása ez a messiási elhívásának, mint az, ha a rómaiak fölötti katonai erőfölényét fitogtatta volna!

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Isten gyarló embereket hív el (Mk 3:14)

Mk 3:14 arról szól, hogy Jézus kijelöli a tizenkettőt és apostoloknak nevezi őket. A görög eredeti a „kijelölésre” vagy a „felszentelésre” a *poieo* szót használja, ami konkrétan a „tenni” vagy „csinálni” jelentést takarja. Vagyis Jézus tette őket azzá, akik lettek. Ő alkotta meg a tanítványok különleges, tizenkét fős csoportját. A szöveg a célját és az eredményét is elmondja annak, amiért kinevezte őket: hogy 1) Jézussal együtt legyenek és 2) prédikálni küldje őket.

Jézus a tizenkét apostolt a tanítványok nagyobb csoportjából hívta el. Arra is gondolhatunk, hogy ők voltak a legjobbak, akiket csak találhatott. Elvégre Jézus választotta ki őket. Ugyanakkor emberi szemszögből a tizenkettő sok téren csalódást okozott neki. Talán a kiválasztásuknak arra kell készítenie minket, hogy legközelebb megálljunk, amikor egy gyülekezeti választáson olyan embert választanak meg vagy jelölnek, aki miatt morgolódunk. Attól lesz valaki legelőször is jó választás, hogy az Úr tudja-e használni vagy nem. Jézusnak akkor és most olyanokra van szüksége, akiket tanítani tud, akiknek befogadó a szívük és az elméjük. Ezt látjuk Péterben.

Miután Péter egy hosszú éjszakát töltött a tengeren anélkül, hogy halat fogott volna, Jézus a hálója kivetésére szólította a mélyvizek fölött (Lk 5:48). Ezt követte a hatalmas halfogás. Krisztus erejének e csodálatos megnyilvánulására Péter így felelt: „*Eredj el éntőlem, mert én bűnös ember vagyok, Uram*” (8. vers)! Elismerte bűnösségét és kész volt elfogadni az új szívet Jézustól. Végso soron az ilyen alázat tesz alkalmassá Krisztus szolgálataira.

Elmélkedjünk: Beszéljük meg, milyen jelentőséggel bírt az, hogy Jézus a vele való együttlétre és a prédikálásra jelölte ki a tanítványokat!

II. Kicsoda ez a férfi? Fény derül Jézus valódi személyére (Mt 8:23-27)

Mt 8:23-27 verseiben (lásd még Mk 4:35-41; Lk 24:19-35) azt a történetet olvashatjuk, amikor Jézus lecsendesítette a vihart. Mt 8:27-ben a tanítványok ámulva kérdezték: „*Kicsoda ez, hogy mind a szelek, mind a tenger engednek neki?*” Az evangéliumok szintén erre a kardinális kérdésre összpontosítanak: Kicsoda Jézus?

Nyilvánvaló, hogy az evangélium írói biztosnak vették: az általuk kiválasztott történeteknek elég meggyőző ereje van Jézus messiási volta tekintetében. Valóban erővel bírnak ezek a történetek, ezért csodálkozhatunk a tanítványok hitetlenségén.

Ám mielőtt elítélnénk őket vagy a farizeusokat, amiért engedték, hogy a Messiásra vonatkozó, előre kialakított elgondolásaik befolyásolják a véleményüket Jézusról, azelőtt tegyünk rendet a saját hajlamaink és a realitásról előre kialakított képzeletünk terén! Ezek gátolnak abban, hogy helyes fényben lássuk a dolgokat.

Elmélkedjünk: A bizonyítékok áradata ellenére is sok zsidó elutasította, hogy Jézus az Isten Fia, mert helytelen elvárásaik voltak a Messiás személyével és tetteivel kapcsolatban. Mit árul ez el az előre kialakított vélemény erejéről?

III. Szolgáló vezetők (Mk 9:33-37)

Jézus azt tanította Mk 9:33-37 verseiben, hogy „*Ha valaki első akar lenni, legyen mindenek között utolsó és mindeneknek szolgálja*” (Mk 9:35; lásd még Mt 20:20-28). A szolgáló vezetés elve népszerű lett a vezetési elméletekkel foglalkozók körében. Az evangélium olvasói számára ez az elv egyáltalán nem újdonság. Jézus éppen ezt tanította a kusza gondolatokkal küzdő apostoloknak, akik a Messiás remélt földi királyságának legmagasabb tisztségeiért tolakodtak. Még azok a tanítványok is kudarcot vallottak, akik Jézussal voltak, akiket gonddal választott és képzett ki, hiszen nem értették meg Jézus igazi küldetését, még kevésbé országa természetét vagy azt, hogy mi tesz valakit nagygyá. Hogyan magyaráznánk e téves nézeteket másképp, mint a nagy küzdelem kontextusában?

Elmélkedjünk: A tanítványok félreértették Jézus küldetését a vele együtt eltöltött három év után is. Nehogy mi is abba a hibába essünk, hogy túlzott magabiztossággal vélekedjünk Jézus szolgálatáról, az előre kialakított nézeteink alapján! Alázat kell ahhoz, hogy az általunk vélt igazság ellenére rádöbbenjünk, valójában mennyire korlátozott a megértési képességünk!

3. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: E heti tanulmányunk legfontosabb tétele, hogy a Jézus személyéről kialakított helyes kép befolyásolja: elfogadjuk-e Krisztust és értünk végzett megváltási munkáját.

Elgondolkodtató kérdések:

- 1) Mit válaszolt Péter, amikor Jézus azt mondta neki, hogy vesse ki a hálóját a mélybe, amelynek eredménye a hatalmas halfogás lett? Vessük ezt össze azoknak a válaszával, akik Jézust bűnösnek mondták Jn 9:24-ben! Mi a különbség?
- 2) Mi tartozott a „mindenbe”, amit Péter és társai elhagytak, hogy követhessék Jézust? Milyen bizonyítékaik voltak Jézus személyéről ebben az időben?
- 3) Hogyan alkalmazhatjuk a Jézussal való élet elvét ma, mielőtt elmenénk, hogy hirdessük az Igét?
- 4) Mihez kezdünk a Jézus valódi személyére vonatkozó bizonyítékainkkal?

Feladat: Mondjunk el néhány esetet az osztályban arról, amikor egyesek téves nézetekhez ragaszkodtak másokkal vagy bizonyos elgondolásokkal kapcsolatban, ám később kiderült, hogy helytelenül ítélték! Gondolkodjunk el a tanítványok szívében végbement változásokról az emmausi úton! Nehogy abba a csapdába essünk, hogy pusztán értelmi síkra akarjuk helyezni Krisztus elfogadását! Ezek szerint hogyan fogadjuk Isten Igéjét? Vegyük komolyan az ördög befolyását is, amely gátolhatja, hogy helyesen értelmezzük az igazságot! Ez is újabb indok arra, hogy alázattal kérjük Istent: Önmaga kinyilatkoztatásán túl befogadó és bűnbánó szívet is adjon nekünk!

4. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: A Jézus személyéről kialakított helyes kép segít rácsodálkozni az alázat fontosságára. Jézus első volt a szolgálatban, az áldozatkészségben, és meghalt a bűnösökért. Beszéljük meg, hogyan gyakorolhatjuk a szolgáló vezetést a mindennapokban!

Feladat: A Jézus személyéről alkotott helyes kép az Ige tanulmányozásából, annak helyes magyarázatából és a gyakorlati életben való alkalmazásából kerekedik ki. Beszéljünk a Szentírás magyarázatának módjairól!

AZ IMÁDKOZÓ RENDŐR

Paraguay

Isaac Ruiz Diaz magas rangú tiszt volt a paraguayi rendőrségnél. Keresztény családból származott, az édesanyja rendes asszony volt, az apja viszont erősen ivott. Gyerekként 4 km-nél is messzebbre kellett gyalogolnia mezítláb minden nap, hogy iskolába mehessen. 15 éves volt, amikor beiratkozott a rendőr-akadémiára. Több mint 20 évig szolgált hűségesen a rendőrség kötelékében.

Isaac szívesen beszélgetett vallási kérdésekről a sógorával, de hívő nem akart lenni, mert furcsának találta az életüket. Egyszer azonban elment egy evangelizációs alkalomra az egyik barátjával, aki hamarosan megkeresztelkedett. Isaac viszont nem akarta otthagyni a rendőrséget, mert már szépen haladt felfelé a ranglétrán. Két évvel később ismét meghallgatott egy sorozatot, és akkor elhatározta, hogy mégis megkeresztelkedik. Csak aggódott, hogyan fog alakulni a szombati munkája. A következő héten áttették egy másik beosztásba, ahol szombaton is kellett dolgoznia. Imádkozott. Fél óra múlva megszólalt a telefon, és megtudta, hogy visszahelyezték az előző munkakörébe, ahol nem kellett szombaton dolgoznia! Nagyon megörült, hogy milyen hamar megkapta a választ az imájára. Azonban két hónap múlva a főnöke, aki igen durva ember volt, behívta szombat reggelre. Isaac éjszaka hosszan imádkozott, hogy történjen valami. A hétvégére olyan erősen esett az eső, hogy lemondták a találkozót, áttették a következő szombat reggelre. Majd pedig a következő hétvégén is lemondták a találkozót az eső miatt. Isaac tudta, hogy nem lesz minden hétvégén heves esőzés az ő érdekében, ezért elhatározta, hogy világosan elmondja a főnökének, miért fontos neki a szombat. Meglepetésére a főnöke elfogadta az érvelését. Hónapokon keresztül nem is volt semmi probléma, csak hogy aztán világossá vált, hogy mégsem maradhat minden a régiben, hiszen bármi megeshet szombatonként a rendőrségen. Egyszer három napra bezárták és le is fokozták, mert nem ment el egy szombati ünnepségre. Három év múlva a helyzet tarthatatlanná vált, ezért le kellett szerelnie a rendőrségtől. Amikor ezt a gyülekezet lelkésze meghallotta, elhívta Isaacot, hogy segítse a munkáját, mert éppen munkatársat keresett, aki hűséggel szolgálja az Urat. A férfi beiratkozott a teológiára, hogy lelkész legyen.

A nagy küzdelem és az őskeresztény egyház

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: *ApCsel 4:13*

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Vizsgáljuk meg, hogyan változtatja meg az előítélet az Istennek adott válaszokat!

Érezni: Érezzük át, mennyire fontos engedni, hogy a Szentlélek alakítsa az Istenről és általánosságban a valóságról formált képünket!

Tenni: Vizsgáljuk meg magunkat, nehogy előítéletek gátolják azt, hogy követni tudjuk a Szentlélek hangját!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: Az előítélet veszélye

A Bizonyára megváltozott a tanítványok hozzáállása pünkösöd után. Beszéljük meg, mennyiben lett más a nem zsidókhoz való viszonyulásuk *Az apostolok cselekedetei* 10. fejezetében olvasottak alapján!

B Mitől függ, hogy túllépünk-e az előítéleteinken?

II. Érezni: Nézzünk szembe az előítéleteinkkel!

A Mi volt a Szentlélek szerepe az őskeresztény egyházban *Az apostolok cselekedetei* alapján?

B Hogyan győzhetjük le a faji és az etnikai előítéleteket?

C Miért volt fontos a bátorság az apostolok számára? Mire van ma a legnagyobb szükség?

III. Tenni: Sok minden függ az emberi szabad akarattól és a döntési szabadságtól

A Mi tévők legyünk, amikor olyan helyen kell hirdetni az evangéliumot, ahol vele szemben nagy az ellenállás?

B Milyen előítéleteket teszünk ma le?

Összegzés: Egyedül a Szentlélek hatalmával győzhetjük le saját előítéleteinket és a gonosz erejét!

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Központi Ige: ApCsel 4:13

A lelki növekedés alapja: A Szentlélek az evangélium igazságával hat a szívünkre és a gondolatainkra, amikor Jézusnál időzünk. Ekkor, és csak ekkor vehetünk erőt a gonosz hatalmán, ami nem akarja engedni, hogy Krisztusra figyeljünk.

Csak tanítóknak: Meg kell vizsgálnunk magunkat, hogy megtudjuk, milyen előítéleteink vannak Istennel, a ránk vonatkozó tervével és másokkal szemben! Nem lehet túlbecsülni a Szentlélek segítségének szerepét az előítéletek legyőzésével kapcsolatban!

Kezdő feladat: Soroljuk fel az előítéletek különböző fajtáit: faji, etnikai, nemzeti, vallási és így tovább! Mondjuk el, mikor voltunk a különféle előítéletek áldozatai! Ezután beszéljünk olyan tapasztalatokról, amikor másokkal szemben volt bennünk előítélet! Hogyan hatnak az előítéletek az ember látásmódjára? Hogyan győzhetjük le ezt a fajta gonoszt? Imádkozzunk ezért csendben, magunkban!

Elmélkedjünk: Miben hasonlítunk a tanítványokra, akik még Krisztus feltámadása után sem értették országga természetét? Milyen veszélyek leselkednek ránk, ha teret engedünk Krisztus országával kapcsolatos előre kialakított nézeteinknek? Hogyan győzhetjük le ezeket?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: A korai egyházat vizsgálva láthatjuk: a Szentlélek kitöltetésének tulajdonítható az apostolok számos megállapítása a feltámadott Messiásra, Jézusra vonatkozóan, valamint az evangélium hirdetésében tanúsított bátorságuk és annak elismerése is, hogy Isten mindenkit, zsidókat és pogányokat egyaránt elfogad. Még Krisztus tanításait sem érthetjük meg helyesen (a mi esetünkben a bibliatanulmányon keresztül), ha nem győz meg a Szentlélek.

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Még mindig a földi királyságot várták (ApCsel 1:6-8)

Elszomoríthatta Jézust az apostolok kérdése ApCsel 1:6-ban: „Uram, avagy nem ez időben állítod-é helyre az országot Izraelnek?” Ám a válasza nem erről tanúskodik. Ez éppen Jézus mennybemenetele előtt történt. Arról beszélt tanítványainak, hogy várják azt az egyetlen erőt, amire szükségük lesz a róla szóló bizonyágtevéshez. Viszont ők csak azt firtatták, hogy akkor állítja-e fel földi királyságát! A feltételezett földi királyságról szőtt álmok uralták a gondolataikat, amikor utoljára találkoztak Jézussal, amikor bátorította őket, hogy maradjanak Jeruzsálemben, míg meg nem érkezik a megígért Szentlélek. Téves elgondolásuk ma figyelmeztetés számunkra.

Elmélkedjünk: Sajnos alábecsüljük az előítélet erejét. Milyen eszközök álltak az apostolok rendelkezésére az előítéletek legyőzéséhez?

II. A Vigasztaló érkezése (ApCsel 2:5-12)

Az *apostolok cselekedetei* 2. fejezete a Szentlélek kitöltését írja le, amelyet Jézus ígért meg (ApCsel 1:4, 8; Jn 16:7, 13). Ellen G. White így ír erről: „A Szentlélek tüzes nyelvek alakjában nyugodott meg az összegyűlteken. Akkor a juttatott adomány jelképe volt ez a tanítványok számára, mely képessé tette őket oly nyelveken való folyékony beszélésre, melyeket azelőtt sohasem ismertek. A tűz megjelenése azt az izzó buzgóságot fejezte ki, mellyel az apostolok működni fognak, s azt az erőt, mely munkájukat kíséri” (*Az apostolok története*. Budapest, 2001, Advent Kiadó, 25. o.).

Elmélkedjünk: Miért veszélyes, ha valaki anélkül akarja az evangélium munkáját végezni, hogy rábízna magát a Szentlélekre? Beszéljük meg, hogyan alkalmazhatjuk ma a következő Ellen G. White idézetet: „Csupán az apostolok érvei, bár világosak és meggyőzőek voltak, nem oszlatták volna el az oly sok bizonyítéknak ellenálló előítéletet. De a Szentlélek isteni erővel győzte meg a szíveket” (i. m. 29. o.)!

III. Minden népnek erővel hirdették a feltámadást (ApCsel 4:1-30, vö. ApCsel 7:54)

A papok és Izrael vezetői az evangélium hirdetésének útjában álltak (ApCsel 4:1-3, 26-27). Fenyegették és kényszerítették az apostolokat, hogy ne prédikáljanak többet Jézus nevében.

Az evangélium ellenségei közé tartoztak a sadduceusok, akik nem hittek a feltámadásban. Az apostolok úgy látták, hogy Sátán és az ő erői szították a vezetők Krisztus elleni dühét (ApCsel 4:26-27). Meg akarták állítani az evangélium gyors terjedését (ApCsel 4:17). Jézus kijelentette, hogy az evangéliumot Jeruzsálemben, Júdeában, Szamáriában és a föld végső határáig fogják hirdetni (ApCsel 1:8). Még a nem zsidókat tisztátalannak tekintő apostolok előítéletei sem állíthatták meg az evangélium hirdetését.

A Szentlélek lerombolta a pártoskodás falait (lásd *Az apostolok cselekedetei* 8. fejezetét az etióp kincstárnok és a 10. fejezetét Kornéliusz történetéről). Ezen a fronton is dúlt a nagy küzdelem. Egyenesen a Szentlélek kitöltetéséből fakadt a tanítványok bátorsága, amellyel az evangéliumot hirdették (ApCsel 4:29, 31). Ilyen bátorságot tapasztalhattunk István esetében, aki rendíthetetlen maradt mindhalálig (ApCsel 7:60).

Elmélkedjünk: A Szentlélek adott bátorságot a tanítványoknak, hogy végezhesék az őskeresztény egyház küldetését. Mit tanít ez azokról a szükségletekről, amelyekről a Szentlélek gondoskodni fog Krisztus követői között ma, különböző körülmények között, időkben és helyszíneken?

3. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: Amikor a Szentlélek betölti Isten népét, akkor a tagok bátorságot kapnak, hogy minden ellenkezés és akadály ellenére hirdessék az evangéliumot. **Eltűnnek az előítéletek és az evangélium meggyőzi a hallgatóságot.**

Elgondolkodtató kérdések:

- 1) Mire/mi mindenre van szerintünk ma a hívőknek a legnagyobb szüksége az evangélium eredményes hirdetéséhez? Szánjunk egy kis időt az imára, hogy a Szentlélek töltsen be a szívünket és adja meg, amire szükségünk van!
- 2) Milyen előítéletek hatnak ránk, amikor hetednapi adventistaként végezzük a küldetésünket és hirdetjük a harmadik angyal üzenetét az egész világnak?
- 3) Mi a sokszínűség szerepe a gyülekezetben a pünkösdkor jelenlévő különféle kultúrákra és nyelvekre tekintettel? Mit tesz a gyülekezetünk, hogy sokszínűvé tegye megjelenését?

RENDŐRBŐL LELKÉSZ

Paraguay

Isaac Ruiz Diaz már több mint 20 évet töltött a paraguayi rendőrség kötelékében, amikor elhívást kapott a lelkészi szolgálatra. Istennek nagy tervei voltak vele. A következő 24 év alatt sokakat vezetett Krisztushoz és 6 városban 29 gyülekezetet alapított. Szolgálata különösen eredményes volt húsvét idején, amikor Jézus megváltó szolgálatáról prédikált. Egy este hosszabb vezetés után megérkezett egy gyülekezeti taghoz. Mivel az autója elromlott, ott kellett maradjon a családnál. Másnap pedig a nagy eső akadályozta meg, hogy elinduljon. Vendéglátói igen szerény, ajtó nélküli házban laktak. Két ágy volt a házban mindössze, a család az egyik ágyon aludt, ő a másikon. Az eső miatt a disznók és a kacsák bejöttek a szobába és az ágyak alá húzódtak be. Az eső még négy napig esett. Nem volt mit tenni, a lelkész folytatta a tanítást. A szomszédok is átjöttek hallgatni az előadásokat. Később ebből a csoportból nyolcan megkeresztelkedtek. Az újabb tanítást viszont már százötvenen hallgatták és tizenhatan keresztelkedtek meg és harmincan kértek bibliaórát. A szerény házból gyülekezet lett, ugyanis a család felajánlotta házát az egyháznak.

Egy másik alkalommal Diaz lelkész Curuduaty városba tartott egy evangelizációra, amikor egy erdős szakaszon elromlott a kocsis világitása. Kérte a vele utazókat, hogy elemlámpájukkal világítsák meg az utat a kocsi előtt. De egy idő után kimerültek az elemek. Akkor egy nagyobb kocsi húzódott melléjük és a sofőr azt mondta, menjenek utána, majd ő megvilágítja az utat. Így jobban tudtak haladni. Már vészesen közeledett az evangelizáció kezdetének az időpontja. A városba érve meg akarták köszönni az autós segítséget, de csak a sötét utat látták. Meggyőződésük, hogy angyalok vezették őket egy autóval.

Pál írása a lázadásról

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: *1Kor 15:54*

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Nézzük át a nagy küzdelem témáját a páli levelekben az egyházzal, a megváltással, Krisztus és követői győzelmével, valamint az Úrnak a halál fölötti győzelmével kapcsolatban!

Érezni: Érezzük át, hogy Krisztus visszajövetelekor nem lesz többé halál, sem más szenvedés!

Tenni: Maradjunk meg Krisztusban a mindenkit érintő lelki harc közepette is!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: A keresztények nemcsak egyénenként, hanem közösségileg is küzdenek Sátán ellen

- A** Hogyan mutatják be a nagy küzdelmet a páli levelekben a Krisztus és Ádám közötti párhuzamok?
- B** Miért a halál az utoljára legyőzendő ellenfél? Beszélgessünk erről!

II. Érezni: A halál fölött a végső győzelmet a gonosz ellen küzdő egyház aratja

- A** Hogyan segítenek az egyházzal szülő metaforák az egyház tagjaként viszonyulni egymáshoz?
- B** Hogyan segít a tagoknak a gonosz elleni napi küzdelmekben a feltámadás reménysége?

III. Tenni: Vegyük fel Isten teljes fegyverzetét!

- A** Mit tegyünk ezen a héten, ami jelképezi, hogy magunkra vettük Isten fegyverzetét?
- B** Hogyan segít a feltámadás reménye, amikor egy szeretett rokon elvesztését gyászoló családnak szolgálunk?

Összegzés: Fontos, hogy hirdessük a feltámadás reménységét a világban, ahol rengeteg a szenvedés, a fájdalom, a halál. Legyőzzük majd a halált, mert a feltámadott Krisztus elpusztítja a gonoszt, lerontja a halál hatalmát!

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Központi Ige: 1Kor 15:54

A lelki növekedés alapja: Bár a halál továbbra is az ember törekenységére figyelmeztet, Krisztus már legyőzte értünk. A feltámadás reménye a vigasz mély forrása számunkra, miközben a gonosz ellen küzdünk a világban.

Csak tanítóknak: Ez a lecke arra szólít, hogy örüljünk a feltámadás reménységében és ismerjük fel, milyen fontos egyházként összetartani. Bár egyenként tartozunk számadással Istennek, az egyháznak mint az Istenben hívők családjának fontos szerepe van abban, hogy az ördög támadásainak kivédésére nevelje a hívőket.

Kezdő feladat: Beszéljük meg, hogy személyesen nekünk mit üzen a feltámadás gondolata! Mondjuk el, hogyan tudtuk feldolgozni egy szeretettünk halálát és az azt gyakran megelőző betegség idejét!

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: Pál hangsúlyozza, hogy a Krisztus és Sátán között dúló nagy küzdelem valóságos, és kiemeli Krisztus győzelmét. Sátán legyőzött ellenfél; megtévesztésének utolsó következményét - a halált - feltámadásával Krisztus legyőzte.

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Krisztus ott győzött, ahol Ádám kudarcot vallott (Róm 5:12-21)

Törvényszegésével Ádám és Éva behozta a világba a bűnt. Engedetlenség, halál, ítélet és kárhozat jött vele. Másrészt Krisztus a kegyelem ingyen ajándékát adta, és vele megigazulást, engedelmséget és örök életet nyer mindenki, aki hitben elfogadja Őt.

Nem lehet ennél tisztábban elmondani az Ádám bűne és a Krisztus igazsága közti ellentét hatását: „Bizonyára azért, miképpen egynek bűnesete által minden emberre elhatott a kárhozat: azonképpen egynek igazsága által minden emberre elhatott az életnek megigazulása” (Róm 5:18). Amikor hiszünk Jézusban, Isten az Ő igazságosságát tulajdonítja nekünk. Ezt hívjuk hit általi megigazulásnak, és a hetednapi adventisták szerint erről szól a harmadik angyal üzenete. 1905-ben így írt Ellen G. White: „Krisztus életszentsége legyen a talapzat, legyen hitünk egész élete” (*Evangelizálás*. Budapest, 2007, Advent Irodalmi Műhely, Felfedezések Alapítvány, 127. o.). Egy 1890-ben kiadott cikkben így írt: „Többen kérdezték tőlem, hogy a hit általi megigazulás a harmadik angyal üzenete-e? A válaszom: Igen, a harmadik angyal üzenete” (uo.).

Elmélkedjünk: Sokan gúnyolódnak manapság Sátán létezésén. Hogyan bizonyítják Pál tanításai Sátán valóságát és Krisztus felette aratott győzelmét? *Milyen értelemben volt Ádám Krisztus előképe* (Róm 5:12-14)?

II. A feltámadás ereje (1Kor 15:12-19)

Krisztus feltámadása nélkül hiábavaló az evangélium hirdetése. Nélküle nincs értelme az egyház létezésének, az egész keresztény hitnek (1Kor 15:14). Így nem csoda, hogy Sátán minden lehetséges módon megpróbálja meggyőzni az embereket, hogy nincs feltámadás.

Krisztus idejére a sadduceusok zsidó szektájához tartozók nem hittek a feltámadásban, noha ez a gondolat jelen volt az Ószövetségben (1Sám 2:6; Dán 12:2). Pál itt megismétli átható állítását: „*Ha csak ebben az életben reménykedünk Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk*” (1Kor 15:19). Leírja, hogy Krisztus valóban feltámadt a halottak közül (1Kor 15:20). A halált, a bűn utolsó következményét, a végső ellenséget győzte le azok közül a tragédiák közül, amelyek az emberi engedetlenséget követték (1Kor 15:26).

Elmélkedjünk: Sátán tudja, hogy veszít, ha az emberek hisznek a feltámadásban és azzal együtt a feltámadt Megváltóban. Hogyan dűl a nagy küzdelem a feltámadás témája körül?

III. Az egyház egy testként száll szembe az ellenséggel (1Kor 12:14-26)

1Kor 12:12-31 az emberi test metaforáját használja az egyházra. Ahogy a test egy egységet képez a különböző részeivel és szerveivel, hasonlóképpen egy az egyház is, amelynek részeit a hívők alkotják. Az egyháznak a testként való megjelenítése az egységet emeli ki és azt, hogy a különbözőség hogyan szolgálja az egység magasabb célját.

Pál a Szentháromságra alapozza az egységről kialakított gondolatait (lásd a Szentlélekre, az Úrra és Istenre való utalásait 1Kor 12:4-6 verseiben). Pál szerint az a kérdés, hogy hogyan szolgálhatja az Isten országa építésének közös célját az etnikai sokszínűség (1Kor 12:13) és a lelki ajándékoknak a sokfélesége (1Kor 12:28).

Amint várható, Sátánt nem teszi boldoggá, ha a keresztények a páli elképzelés szerint valóban egységesek. Ezért elszántan igyekszik elszórni a viszály, a megosztás, a feszültség, az előítélet és még a gyűlölet magvait is közöttünk. Ennek az a következménye, hogy Krisztus teste, az egyház tagjai a formabeli (kik vagy mik vagyunk népként) és a funkcióbeli (mit teszünk, ki mit tesz és hogyan tegyük) eltéréseken vitatkoznak.

Megbeszélendő kérdések: Különböző emberek másként értelmezhetik az egységet, ami létfontosságú az egyház küldetése szempontjából. Mi hozza létre az egységet? Hogyan mutathatja be a Hetednap Adventista Egyház az egységét?

IV. Nyílt küzdelem a gonosszal (Ef 6:11-17)

A Szentírásban Ef 6:10-17-ben látjuk az egyik legtisztább megjelenítését a nagy küzdelemnek, amely lelki háborúként jelenik meg. Itt az ördögöt (görögül *diabolosz*, vö. Jel 12:9) főellenségnek nevezi (Ef 6:11), aki megtévesztő módszereket (görögül *methodeia*, ami a kígyó ravaszságát eleveníti fel 1Móz 3:1-ből) alkalmaz. Az ördöggel való küzdelem természetét még „tusakodásnak” is nevezi (a görög *pale*, Ef 6:12).

Félelmetesnek írja le a gonosz seregeit, az olvasó eszébe juttatja a sárkányt *A jelenések könyve* 12. fejezetéből. A Szentírás e szakasza szerint a küzdelem „a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, ez élet sötétségének világ-bírói ellen, a gonoszság lelkei ellen” folyik (Ef 6:12). Nyilvánvaló, hogy Isten népe nem kezdhet bele egyedül a gonosz elszánt serege elleni harcba. Itt

jön a képbe Isten teljes fegyverzete: az igazság öve, az igazságosság mellvértje, az evangélium békéjére készséges lábak, a hit pajzsa, az üdvösség sisakja és Isten Igéje mint a Lélek kardja (Ef 6:14-17).

Elmélkedjünk: Hogyan véd meg az Ef 6:14-17-ben megígért lelki fegyverzet a gonosz erejétől és a lelki sötétségtől?

3. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: Az e heti leckénk az egység témájára és a hívők testén belüli különféle funkciók fontosságára hívja fel a figyelmet. Hogyan tanít a test hasonlata arra, hogy ne tartsunk egyes feladatokat fontosabbnak a többinél?

Elgondolkodtató kérdések:

- 1) Hogyan lesz a miénk Krisztus Sátán fölött aratott győzelme?
- 2) Miért fontos, hogy egy olyan egyházhoz, helyi gyülekezethez tartozunk, mint a Hetednap Adventista Egyház? Miért számít az, hogy melyik egyházhoz tartozunk?
- 3) Mi bizonyítja, hogy Pál fontosnak tartotta az egyház szerepét a keresztény életében? Beszéljünk erről!
- 4) Mit tegyen az ember, ha úgy érzi, hogy helyi gyülekezete nem felel meg a küldetésének?

Feladat: Mi teszi fontossá az egységet a Hetednap Adventista Egyház életében? Hogyan hat az egymással való bánásmódunkra és viszonyunkra a test hasonlata mint az egyház jelképe? Milyen szerepe legyen a sokszínűségnek az egységben?

4. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: Jézus feltámadásának és a reménység továbbadásának a vágya legyen az alap, amikor az ellenség támadásait igyekszünk kivédeni és csalásait leleplezni.

Feladat: Gondolkojunk el Jézus feltámadásáról, a hit általi megigazulásról, a lelki háborúról, az egységről és a sokszínűségről, a gyülekezeti tagságról, az egyház szervezetéről és az egyház különböző szolgálatairól! Mit tehetünk ezen a héten, hogy elősegítsük ezeket a dolgokat, vagy figyeljük rájuk az életünkben?

A VAK LÁT

Uruguay

Francisco ismeri az élet nehézségeit. Árván nőtt fel és már 9 évesen a helyi temetőben dolgozott, sírokat takarított, hogy néhány pennyt kereshessen. A későbbi években hasonló munkákat végzett, boltokban dolgozott; valahogy életben kellett maradnia. Majd megismerkedett egy keresztény nővel. Megszerették egymást és összeházasodtak. Nagy boldogságban éltek. Született egy gyermekük, aki csak 3 hónapig élt, és több gyermekük nem lehetett. Pár év múlva Franciscónál rákot diagnosztizáltak. Az orvos csak rövid időt jósolt neki. Mielőtt a kórházból hazament volna, hogy inkább otthon haljon meg, a kórház lelkésze beszélt neki Isten gondviseléséről, és ez bátorságot öntött a szívébe. Francisco felsége imádkozó asszony volt, és otthon sokat imádkoztak együtt. Idővel Francisco egyre jobban érezte magát. Amikor visszament a kórházba ellenőrzésre, a doktor csodálkozva állapította meg, hogy remek állapotban van. Világossá vált, hogy Isten csodát tett, meggyógyította Franciscót. Feleségével ezután még 33 évig éltek együtt boldogan, amikor egy szörnyű tragédia következtében az asszony meghalt.

Francisco mély depresszióba esett. Miért engedte meg Isten az életében ezt? Hogyan éljen a felesége nélkül? Ilyen kérdések gyötörték. A felesége volt a mindene. A helyzet azonban még tovább romlott: rohamosan kezdte elveszíteni a látását, majd teljesen megvakult. Az orvosok semmivel sem biztatták. Francisco életére a depresszió sötétsége borult, egészen addig, amíg egy barátja nem beszélt neki az uruguayi rádióállomásról, a *Nuevo Tiempo*-ról. Ahogy hallgatni kezdte a műsorokat, egészen más módon nyílt meg a szeme, egy teljesen új életet kezdett látni. Elment a közeli adventista gyülekezetbe, ahol a hívók között nem is érezte magát egyedül. Reménységet kapott. Megkeresztelkedett, majd elkezdett kórházakba járni. Arról beszélt a betegeknek, hogy mióta Jézussal éli az életét, szíve megtelt reménységgel. Azokat erősíti, akik az életük nehézségei miatt depresszióba estek. A 13. szombati adományainkkal annak a gyülekezetnek az építését segítjük, ahová Francisco tartozik.

Amit Péter írt a nagy küzdelemről

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: 1Pt 4:1-2

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Vizsgáljuk meg Péter tanítását, miszerint a hívőknek számítani kell az ellenállásra!

Érezni: Erősítsük hitünket Isten ígéretében, hogy legyőzzük a kételyt, az ellenállást és a bűnös kísértéseket!

Tenni: Határozzuk el, hogy Isten akarata szerint fogunk élni!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: Isten akarata szerint élni az ellenséges világban

- A** Mire van alapvető szükség egy hívő életében ahhoz, hogy Isten akarata tudja vezetni?
- B** Milyen értelemben ellenséges a világ viszonya az Isten szerinti élettel?
- C** Milyen lelki források állnak a keresztény rendelkezésére, amelyek segítik, hogy Isten akarata szerint tudjon élni?

II. Érezni: Vegyük át a krisztusi gondolkodást a szenvedés idején!

- A** Hogyan tehetik túl magukat a hívők azon a nyomáson, hogy alkalmazkodjanak a világ bűnös életviteléhez?
- B** Miként bátoríthatja az ítélet a hívőket arra, hogy értékeljék az Istentől jövő hívást (a sötétségből az Ő világosságába)?

III. Tenni: A nagy küzdelem és Isten szeretettörvénye

- A** Hogyan hat Krisztus visszajövetelének hite mindennapi életünkre? Hogyan alakítja az életünket az e heti lecke? Elmondhatjuk magunkról, hogy Isten akarata szerint élünk? Hogyan vált ki „szenvedést”, ha eldöntjük, hogy Isten akarata szerint fogunk élni?

- ⓑ Milyen nyomás hat ránk a világ felől, és hogyan viszonyulunk ehhez mostantól?

Összegzés: Krisztus értünk szenvedett, hogy mi Istenért élhessünk és ne a világért.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Központi Ige: 1Pt 4:1-2

A lelki növekedés alapja: Az Isten Igéje szerinti élethez szükséges megtagadni a világot és annak örömeit. Nehéz feladat ez az élvhajhász világban, különös tekintettel bűnös természetünkre és a minket körülvevő hatásokra. Viszont ha megértjük, kik is vagyunk Krisztusban, rá tudjuk bízni magunkat az ígéretére és tudunk az akaratával összhangban élni.

Csak tanítóknak: E heti leckénk a keresztényeket, hetednapos adventistákat körülvevő valóságot érinti, nevezetesen azt, hogy hitünk miatt szenvedhetünk bántalmazást. Nyomás is érhet, hogy vegyünk részt rossz dolgokban. Bátorítsuk a tagokat: tartsanak ki elhatározásuk mellett, hogy hűségesek lesznek Krisztushoz a nehézségek ellenére is, türelmesek és állhatatosak lesznek, ellenállnak a világi hatások nyomásának!

Kezdő feladat: Mondjanak el néhányan tapasztalatot az ellenséges helyzetekben való helytállással kapcsolatban!

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: Keresztényként az Isten akarata szerinti élethez alapvetően fontos a keresztény identitástudat. A héten *Péter első és második levelét* tanulmányozzuk a nagy küzdelem témájával kapcsolatban. Péter Krisztust állítja elénk, aki nemcsak példát adott, hanem engesztelő áldozatával képessé is tesz az istenfélő életre az ellenséges világban. Isten felhasználja arra Sátán ádáz erőfeszítéseit, amelyekkel gátolni akarja fejlődésünket, hogy magához fordítson és biztossá tegye kiválasztásunkat. Ezzel bemutatja a figyelő világegyetemnek, hogy különleges nép, királyi papság vagyunk.

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Céltudatos nép: Isten különleges népe (1Pt 2:9)

Az ókori Izraelt Isten saját népének választotta ki (2Móz 19:5-6). Péter első levele ezt az elhívást a Kis-Ázsiában elszórtan élő hívókra (1Pt 1:1; 2:9) és az egész keresztény egyházra is vonatkoztatja.

Mózes ötödik könyve megismétli az elhívást az Isten és Izrael közötti szövetség kontextusában (5Móz 7:6; 14:2, 21; 26:18-19; héberül *segullah*, „értékes tulajdon”). *Mózes ötödik könyvét* az ókori Közel-Kelet szerződéseinek mintájára jegyezték le. E megállapodásokban egy erős állam egy gyengébbel kötött szövetséget. Az erős állam védelmet ajánlott a gyengének az idegen támadás elől. Cserébe a gyenge ország hűséget és szolgálatot fogadott a másik nemzetnek, továbbá adóval, sarccal és egyéb szolgáltatásokkal tartozott. A kapcsolatok némelyike annyira erős volt, hogy az erős ország királya fiának nevezte a gyengébb királyát, míg az utóbbi atyjaként emlegette az előzőt. Ilyen „összetartozás” képezi a hívók és Isten kapcsolatának alapját. Izrael Isten különleges népe lett, amikor az Úr kihozta Egyiptomból, ez adta az identitásukat, és ennek kellett áthatnia a tetteiket (meg kellett tartaniuk Isten parancsolatait). Keresztényként meg kell tartanunk Isten parancsolatait, azaz az Ő akarata szerint kell élnünk, de nem azért, hogy *ezáltal* legyünk Isten népe, hanem azért, mert már Isten népe *vagyunk!* Ezek vagyunk mi, e tudatnak kell áthatnia a tetteinket!

Elmélkedjünk: A vallás/hit nemcsak hitelvek összességét jelenti, hanem ez határozza meg identitásunkat. Ha Isten szent, mi pedig az Ő népének tartjuk magunkat, akkor ez megszabja tetteinket. Mennyiben lenne más a helyzet, ha a keresztények jobban végiggondolnák, hogy kik is valójában, *mielőtt* megadnák magukat a család, a barátok és a környezetük kultúrája ártalmas nyomásának? Mi lenne másképp, ha a serdülők előbb tudatosítanák magukban, hogy kik is ők, *mielőtt* követnék társaikat a drogfogyasztásban stb.? Miben lenne más a keresztény életünk, ha tetteink *előtt* megkérdéznénk: *Kik vagyunk?*

II. Isten akarata szerint élni: Isten hívása (1Pt 4:1-9)

Aki nem hisz, könnyen átadja magát a szenvedélyeknek: részegesség, dözsölés, tivornyázás, törvénytelen bálványimádás (1Pt 4:3). A kereszté-

nyek nem tehetnek ilyet rossz lelkiismeret nélkül, mert Isten szent életre hív el („*Szentek legyetek, mert én szent vagyok*”, 1Pt 1:16). A hitüket jó cselekedetekkel, tudománnyal, mértékletességgel, béketúrússal, kegyességgel, egymás iránti hajlandósággal és szeretettel kell alátámasztaniuk (2Pt 1:5-8; vö. 1Pt 4:8-9). Isten akarata szerint kell élnünk és nem az emberi kívánságokat követve (1Pt 4:2), mert Krisztus értünk szenvedett (4:1), megtagadva magát, hogy mi kiszabadulhassunk a test és a bűn zsarnoksága alól.

Elmélkedjünk: Miért téves és veszélyes azt hinni, hogy csak a fiatalokat érheti nyomás társaik részéről? Milyen fajta nyomást tapasztalnak a különböző korcsoportba tartozó felnőttek a környezetükben? Mely bibliai elvek vonatkoznak a nyomásnak való ellenállásra minden életkorban?

III. Isten akarata szerint élni: Az ígélet (2Pt 1:4-10)

Az Isten akarata szerinti élet nem a cselekedetek általi megigazulást jelenti. Isten ígéretein alapszik, amelyeket Krisztus az értünk vállalt tetteire alapozott. Ez az a megváltás, amiről a próféták írtak (1Pt 1:10-11). Az Isten akarata szerinti élet a Krisztusban való megváltás jó hírére alapszik (1Pt 1:12). És Isten „*mindennel megajándékozott minket, ami az életre és kegyességre való, Annak megismerése által, aki minket a saját dicsőségével és hatalmával elhívott*” (2Pt 1:3), hogy így elkerülhessük a romlottságot, amely a kívánságban van ebben a világban (2Pt 1:4).

IV. Csúfolódók (2Pt 3:3-14)

Péter a második advent és az utolsó ítélet bizonyosságáról szól (2Pt 3:7, 10) és arról, hogy az idők vége felé egyesek gúnyolódni fognak ezeknek a gondolatán. Azzal érvel, hogy a múltbeli események, a teremtés és az özönvíz után biztosak lehetünk a második adventben (2Pt 3:6). Azt is mondja a 11. és a 14. versben, hogy gondolva Krisztus visszajövetelére, odaszentelt életet kell élnünk.

Elmélkedjünk: Mi a kapcsolat Krisztus második adventje és az erkölcsös élet között?

3. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: Segítsünk a tagoknak az életben alkalmazni a heti tanulmányt! Amint láttuk, 2Pt 1:5-8 világos választvonalat húz a hívő és nem hívő élet között (vö. 1Pt 4:8-9 és 1Pt 4:3 szakaszait az ellenke-

zó életvitelről). Tanulmányunk azzal a tendenciával száll szembe, hogy elmossuk a különbséget a keresztények és a nem hívók életmódja között. Eközben vigyázzunk, nehogy abba a csapdába essünk, hogy törvényeskedő módon próbáljunk *megdolgozni* az üdvösségünkért!

Elgondolkodtató kérdések:

- 1) Az életem mely területein kell változnom az isteni kegyelemre és Krisztus ingyen kegyelmi ajándékára támaszkodva, hogy összhangban éljek Isten akaratával?
- 2) Hogyan akadályoz a környezet nyomása az Isten szerinti életben?
- 3) Milyen kihívásokkal találkozunk a keresztények a Krisztus második adventjébe vetett hitük miatt?
- 4) Milyen kapcsolat van a második advent hite és a napi tetteink között?
- 5) Mi a prófécia szerepe a második advent megértésében?

Feladat: Nemcsak a serdülőkre nehezedik nyomás! Míg a tinédzsereket gyakran arra akarják rávenni, hogy alkalmazkodjanak a kortársaik normáihoz, addig a felnőttek is küzdenek a környezetük kultúrájával vagy társadalmi osztályuk nyomásával. A hetednap adventisták valószínűleg a szombat miatt tapasztalnak nyomást. Hogyan magyaráznánk el, hogy a hetednap adventisták miért tartják a szombatot, amikor a keresztények döntő többsége vasárnapot ünnepel?

4. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: A hitünk közvetlenül hat a magatartásunkra, és a magatartásunkra általában hatnak a környezetünkben lévő emberek. Beszéljessünk arról, hogy milyen kapcsolat van a hitünk és az életmódunk között!

Feladat: Soroljunk fel konkrét példákat a hit és az életmód kapcsolatára! Tegyük hozzá, hogy identitásunknak, vagyis hogy Isten népe vagyunk, meg kell határoznia a viselkedésünket! Konkrétan hogyan tudunk azoknak a testvéreinknek segíteni, akik valamitől szenvednek: például a társaik nyomásától, vagy a környezetükben az emberek engednek a kívánságoknak, vagy kétkedőkkel találkozunk, akik nem hisznek a második adventben, sem a próféciaiban stb.?

MEGTALÁLT ISTEN

Uruguay

Komoly depresszióval küzdött Mirna, aki tanítónő volt egy iskolában. Ha csak lehetett, otthon gubbasztott a lesötétített szobában. Egy alkalommal bekapcsolta a rádiót és meghallotta a *Nuevo Tiempo* adását. Érezte, hogy Isten szólítja meg a rádión keresztül. Reménység ébredt a szívében, boldogságot érzett, amit már régen nem tapasztalt. Többször imádkozott Istenhez. A rádióban egyszer meghallotta, hogy hívják az embereket a rádióállomás gyülekezetébe, Montevideo városában. Többféle programot is felajánlottak. Mirnát különösen a főzőtanfolyam érdekelt és az egészséges élet kérdései. Később bekapcsolódott egy bibliatanulmányozó csoportba is, ahol döbbenet értesült a szombat kérdéséről. Egyből úgy érezte, hogy a szombat valóban fontos, és erről a Bibliát olvasva meg is győződött. A szülei látták nála a változást, örültek, hogy kikerült a depresszióból, de nem osztoztak lányuk örömeiben amiatt, hogy megtalálta a gyülekezetet. Mirna most a családjáért is imádkozik.

UTCAI REKLÁM

Nellie gyakorló jogász volt, amikor az utcán sétálva felfigyelt egy nyelvtanfolyam reklámjára. A *Nuevo Tiempo* központ kínált portugál tanfolyamot. Elhatározta, hogy beiratkozik. Az egyik tankönyv a Biblia volt. A spanyol és a portugál Bibliát együtt olvasta, ez volt az első alkalom, hogy Bibliát olvasott. Iskolában tanult valamit a Bibliáról, de az másként hatott rá. Ekkor érdeklődve fogott hozzá az olvasásához. Boldogabbnak érezte magát ettől. Különösen Jézus történetei érintették mélyen, hogy mindenkinek segített. Amikor a szombatról is olvasott és utána érdeklődött, megértette, milyen fontos ez a parancsolat az ember életében. Eljárt az istentiszteletekre is, majd hamarosan megkeresztelkedett. Családjá nem örült új hitének, de Nellie-t ez nem lepte meg. Most imádkozik a lányáért és a fiáért. Jó példa akar lenni a gyermekei előtt.

A küzdő egyház

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: Jel 3:20

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Ismerjük fel, hogy a hét gyülekezetnek szóló üzenetek vonatkoznak úgy a megnevezett gyülekezetekre, mint az egyháztörténelem különböző időszakaira, sőt a mai világ keresztényeire is!

Érezni: Krisztus rokonszenvvel tekint a lelkiállapotunkra, úgy az egyéni, mint a gyülekezeti helyzetünkre!

Tenni: Fogadjuk el Krisztus ajánlatát, és legyünk győztesek vele együtt!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: Krisztus üzenete: Nem vagy egyedül a gonosz elleni küzdelemben

- A** Hogyan mutatják be Jézust ezek az üzenetek? Ezek szerint hogyan adja meg azt, amire szükségünk van?
- B** Mely dolgok jelzik, hogy a gyülekezetek identitásavarral küzdenek?

II. Érezni: Krisztus felajánlja, hogy velünk lesz a Sátán elleni harcokban

- A** Mi késztesen arra, hogy elfogadjuk Krisztus őszinte értékeléseit a lelkiállapotunkról?
- B** Hogyan győzhetjük le Sátán „zsinagógáit” és a többi ördögi tervét?

III. Tenni: Fogadjuk el az építő kritikát szeretettel!

- A** Ha Jézus ugyanúgy szólna ma hozzánk (és meg is teszi), mint ahogy a hét gyülekezethez szólt, mit mondana lelkiállapotunkról?
- B** Hogyan válaszoljunk, amikor egy megbízható barát olyan visszajelzést ad, amely kedvezőtlen színben tüntet fel minket?

Összegzés: A hét gyülekezetnek szóló üzenet azt mutatja, hogy Krisztusnak szoros a kapcsolata a gyülekezeteivel. Ez mindig is így volt, velünk akar lakni. Csak így lehet reménységünk a győzelemre.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Központi Ige: Jel 3:20

A lelki növekedés alapja: Krisztusnak az a szándéka, hogy a gyülekezetek és az egyes emberek lelkileg növekedjenek a vele való kapcsolatukban. Krisztus, az Orvos minden gyülekezetet valós lelkiállapotát diagnosztizálja, és felírja, hogy mit kell tenni az adott helyzetben. Hívjuk be Krisztust hit által a szívünkbe, hogy bennünk élhesse igaz életét, akár milyen lelki reformra is legyen szükségünk!

Csak tanítóknak: Ismerjük fel tanulmányunk során, hogy a hét gyülekezetnek szóló üzenetek egyaránt alkalmazhatók az egyes emberekre és a helyi gyülekezetekre is! A helyi gyülekezetek vagy akár egész felekezetek is különféle kihívásokkal találkozhatnak, és a növekedés különböző fázisain mennek át, ahogy az egyes hívők is. Krisztus mindig ott van mellettünk, legyenek akár milyenek a körülményeink, hogy vezessen, kijavítson és megmentsen.

Kezdő feladat: Nincs az az emberi elme, legyen az bármilyen briliáns és okos, amely minden szempontból helyesen tudná értékelni egy másik ember jellemét (amit gyakran „bírálásnak” nevezünk vagy gondolunk)! Krisztus azonban pontosan tudja, hogy milyen a valódi lelkiállapotunk. Beszélgessünk a gondolatainkról, tapasztalatainkról azzal kapcsolatban, hogy miként reagáltunk építő kritikára, helyesbítésekre, a társainktól jövő értékelésre stb.!

Elmélkedjünk: A Betsabéval elkövetett bűne utáni bűnbánatában Dávid ezt mondta: „Egészen moss ki engemet az én álnokságomból, és az én vétkeimből tisztíts ki engemet... Tiszta szívet teremts bennem, oh Isten és az erős lelket újítsd meg bennem” (Zsolt 51:4, 12). Beszélgessünk erről a könyörgésről a hét gyülekezetnek adott üzenet és a személyes megújulásra való felhívás fényében!

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: Nekünk is szól az üzenet, amit Krisztus a hét gyülekezetnek küldött. Feladatunk felismerni, hogyan alkalmazhatjuk egyénileg és közösségek is ezt az üzenetet.

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Tudom a te dolgaidat: Krisztus jelentése Efezusról (Jel 2:1-7)

Az efezusi gyülekezeetről azt olvassuk, hogy béketűrőssel viselték a nehézségeket és nem tolerálták a gonosztevőket. E gyülekezetnek harcolnia kellett azokkal, akik magukat apostoloknak nevezték. Meg kellett őket próbálniuk a Szentírás alapján, és sokakat hamisnak találtak. A gyülekezet helyesen tette, hogy elutasította a nikolaiták csoportjának hamis tanításait (Jel 2:6). Ezek a tulajdonságok mind dicséretre méltóak. Ugyanakkor Jézus szelíden megfeddi a gyülekezetet: „*az első szeretetedet elhagytad*” (Jel 2:4).

Elmélkedjünk: Mit jelent elhagyni az első szeretet?

II. Krisztus, a Nagy Szenedő együtt érez nehézségekkel küzdő gyermekeivel (Jel 2:8-17)

A szmirnai gyülekezetnek úgy mutatkozik be Krisztus, mint aki meghalt és föltámadt (2:8). A szenedő Krisztus gondolatára volt szüksége annak a gyülekezetnek, amely éppen üldöztetésbe került. A tagok közül többeket börtönbe zártak és megkínóztak. A gyülekezetet arra inti, hogy legyenek hűek mindhalálig (2:10), ha el akarják kerülni a második halált (2:11). Pergamon számára Krisztus volt az, akinél a kétélű kard van. Ez Isten Igéjét jelképezi. Isten Igéje védelmet jelent a Sátán trónjától eredő eretnekséggel szemben (2:13).

Azonban önmagában az üldöztetés nem teszi immunissá a gyülekezetet a tévtanításokkal szemben. A tagjai között vannak olyanok, akik akadályokat állítanak más hívók útjába. Milyen szomorú, hogy egy gyülekezet üldöztetést szenved, ám végül Krisztus ellene fordul! Ez Mt 7:21-23-ra emlékeztet, ahol sokan arra hivatkoznak, hogy Krisztus nevében tettek nagy dolgokat, Krisztus mégis kijelenti: nem ismeri őket.

Elmélkedjünk: Hogyan lehetséges az, hogy aki az Urat szolgálta, végül elvész?

III. Még több hamis tanítás fenyegeti az új egyház létét (Jel 2:18 - 3:6)

Thiatirának Isten Fiaként mutatkozik be Krisztus, akinek a szeme olyan, mint a tűz lángja (Jel 2:18), és aki az elmék és szívek vizsgálója (Jel 2:23). Ismeri Thiatira szeretetét, szolgálatát, hitét és tűrését (Jel 2:19).

A baj Thiatirával az, hogy túlságosan barátságos Jézabellel, a hamis prófétánövél és paráznával (Jel 2:20), ami hamis tanítók egy csoportjára látszik utalni. Emiatt sok tagot elsodortak „Sátán mélységei” (Jel 2:24).

Szárdisz pedig olyan, mintha halott lenne (Jel 3:1). A gyülekezet elfelejtette azt, amit az előzőekben elvett és amit hallott, és nem is engedelmeskedett annak (Jel 3:3). Szerencsére vannak néhányan Szárdiszban, „*akik nem fertőztették meg a ruháikat*” (Jel 3:4). Hogyan is magyarázhatnánk ezeknek a gyülekezeteknek a küzdelmeit – a tévtanításoktól és letargiától a lelki halálig és a Sátán mélységeitől való elvadulásig – mással, mint a nagy küzdelem hatásával?

Elmélkedjünk: Krisztus azt mondja, hogy tudja a dolgaikat (2:19; 3:1). Milyen dolgokra utal itt? Mit kell tenniük a hívőknek, hogy a tetteik teljeseleg legyenek Isten előtt (Jel 3:2)?

IV. A nyitott ajtó és az ajtónál álló (Jel 3:7-22)

A filadelfiai gyülekezet azt a dicséretet kapja, hogy megtartotta Isten beszédét (3:8) korlátozott lehetőségei ellenére is. Isten biztosítja a gyülekezet tagjait a szeretetéről (3:9) és megígéri, ha győznek, akkor Krisztus nevét fogják viselni (3:12). Valaki nevének viselése bensőséges kapcsolatot sejtet, mint ahogy például a gyermek a szülei nevét viseli. Az olvasók előtt nyilván ismeretes, hogy ez az egyetlen gyülekezet, amely nem kap elmarasztalást Krisztustól.

A laodiceai gyülekezetnek viszont Krisztus, a Hű Tanú éles feddést ad önelégültsége miatt. A gyülekezet nincs is tudatában annak, hogy mennyire elvakult beképzeltségében. Krisztus azonban ezt az üzenetet szeretettel adja, amint egy szülő feddi rossz útra tért gyermekét (3:19). Azt reméli, hogy a laodiceabeliek megtérnek. Mindegyik ígélet, amely a hét gyülekezetnek szóló üzenetből kicsendül ugyanúgy igaz a laodiceabeliekre is: aki győz, az Krisztussal ül majd a trónján, ahogy Ő is győzött és ült az Atyja trónjára (3:20-21). Ezeknek az üzeneteknek a nyelvezete a Krisztus és Sátán közötti küzdelemre mutat.

Elmélkedjünk: Vajon a hét közül csak a laodiceabelieknek írt üzenet alkalmazható a hetednap Adventistákra? Miért, vagy miért nem?

3. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: A hét gyülekezetnek szóló üzenet lelki önvizsgálatra szólít. Arra készíti a hívőket, hogy vizsgálják meg magukat Isten Igéjének a fényében. Az üzenet lelki megújulásra és reformációra hív.

Elgondolkodtató kérdések:

- 1) Mit árul el a nagy küzdelemről az, hogy az efezusi gyülekezetbe bejutottak a hamis tanítók? Mit mutat ez meg arról a hajlamunkról, hogy mennyire megtéveszthetőek vagyunk mi magunk is?
- 2) Miért fontos a tanítás Jel 2:14-15 alapján?
- 3) Mit jelent nekünk a felszólítás, hogy nyissuk ki az ajtót és engedjük be Krisztust?

Feladat: Hogyan reagálnánk, ha egy barátunk őszinte lelki elemzést készítené rólunk, amiről tudnánk, hogy igaz? Mit tennénk? Emlékezzünk arra, hogy mit tett Dávid, amikor szembesítették a Betsabéval elkövetett bűnével (2Sám 12:1-13; Zsolt 51:1-14)?

4. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: Nyissuk ki szívünk ajtaját Krisztus előtt! Ez a hét gyülekezetnek szóló üzenet témája. Biztassuk a tagokat: hívják meg Krisztus, hogy bennük lakozzon!

Feladat: Énekeljünk el a gyülekezettel egy olyan éneket, ami arról szól, hogy szívünket kitarjuk Krisztus előtt! A tanító jelölje azt ki előre az e heti lecke alapján. Énekeljünk, majd kérjünk meg valakit egy záró imádságra!

KÖNYV A CIPÓBOLTBÓL

Uruguay

Graciela mindig is szeretettel gondolt Jézusra. Tizenévesen egy kis pünkösdi gyülekezetbe járt, egy családi házba, és ott örömmel tanult Jézusról. Azonban mindig is zavarta a zaj az istentiszteleteken, kényelmetlenül érezte magát. Évekkel később feleségül ment a háztulajdonos fiához, aztán, sok-sok idő eltelte után nagymama lett. Egyik nap éppen a pünkösdi tévé adását nézte, amikor a lelkesz egy Ellen White nevű íróról beszélt, aki sok *megettévesztő* könyvet írt. Ez felkeltette Graciela kíváncsiságát. Azt gondolta magában, hogy *ennek szívesen utánanéznék magam is*. Elment a könyvesboltba, de egy könyvet sem talált ettől az írótól.

Egyszer a nagyobbik fia egy cipőboltban járt, amikor valaki könyveket osztogatott, és noha ő maga nem volt hívó, arra gondolt, hogy az édesanyja hátha szívesen elolvasná. Hazavitte, és amikor átadta neki *A nagy küzdelem* című könyvet, az asszony meglepődött. Éppen az írta, akinek a könyveit már egy ideje kereste! Úgy érezte, hogy ez a könyv ajándék Istentől. Azonnal el is kezdte olvasni. Tetszett neki, hogy egyenes megfogalmazásai vannak, biblikus a megközelítése. Közben a *Nuevo Tiempo* nevű adventista rádió műsorait is elkezdte hallgatni. A Bibliái Levelező Iskolába szintén bejelentkezett, majd el is végezte a tanfolyamot, utána pedig megkeresztelkedett. A gyülekezetben ismerte meg Soniát, aki jó barátnője lett.

Sonia 12 éves volt, amikor családjával együtt csatlakozott a gyülekezethez. Később a többi rokona elhagyta a közösséget, de ő ott maradt. Sonia nagy örömmel tanította a gyerekeket a gyülekezetben, valami különlegeset szeretett volna tenni a gyermekmunkában a kicsikért. Amikor más-hová költözött, elhatározta, hogy otthonában indít szombatiskolai gyermekmunkát. Szünidei bibliaprogramot kezdett el szervezni minden estére a húsvét ideje alatt. Dél-Amerikában húsvét táján az emberek sokkal nyitottabbak a vallási programok iránt. Fél éven belül a „Sonia-házba” gyermekek tucatjai jártak, és hamarosan gyülekezetalapítást is kezdtek szervezni.

Megváltás

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: Jel 21:4

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Értsük meg, hogyan zárul le egyszer és mindenkorra a Krisztus és Sátán közötti nagy küzdelem!

Érezni: Örüljünk annak, hogy Isten véget fog vetni a fájdalomnak, a szenvedésnek és a halálnak!

Tenni: Éljük a szabadságunkkal és válasszuk Krisztust, hogy ezer évig, majd pedig az örökkévalóságon át uralkodhassunk vele!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: A nagy küzdelem végső kimenetele

- A** Miközben a Krisztus és Sátán közötti nagy küzdelem a vége felé közeledik, Jel 20:1-3 verseiben arról olvashatunk, hogy Sátán meg lesz kötözve. Ebből mire következtethetünk mostani tevékenységét illetően?
- B** Mi a kulcsa annak, hogy megértsük, hogyan ütötte fel a fejét a bűn a tökéletes világban? Miért nem pusztította el Isten Sátánt, amint fellázdott ellene?

II. Érezni: Isten el fogja törölni a könnyeket

- A** Mi mindenért sírt az emberiség az évszázadok alatt a bűnnel teli világban? Mit jelent az, hogy Isten „eltöröl minden könnyet az ő szemeikről”? Soroljunk fel fizikai, érzelmi és szellemi „könnyeket”, amelyeket gyakran hullajtunk!
- B** Beszélgessünk Sátán megtévesztő hatalmáról és arról, miként tud elvakítani, nehogy meglássuk a győzelem örömét, ami a miénk, ha Isten oldalán állunk?

III. Tenni: Ismerjük fel, hogy még van idő bölcsen dönteni

- A** Milyen személyes elköteleződésre van szükség a nagy küzdelem lezárulása előtt?

Összegzés: Mindenkinnek van választási lehetősége: elfogadhatjuk Krisztusnak a már biztos győzelmét, de el is utasíthatjuk, és Sátánnal együtt elbukhatunk. A nagy küzdelem végén minden térd meg fog hajolni és minden nyelv meg fogja vallani, hogy Isten valóban a szeretet.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Központi Ige: Jel 21:4

A lelki növekedés alapja: A millennium alatt a szentek Krisztussal együtt fognak uralkodni és együtt ítélkeznek majd a világ fölött ezer évig. Sátán addig fogságban lesz, majd végül elpusztul.

Csak tanítóknak: Az e heti leckénk középpontjába az emberiség két csoportja kerül a nagy küzdelem vége felé közeledve. Az egyik oldalon Krisztus követői vannak, akiknek a neve az élet könyvében szerepel. A másik oldalon azok állnak, akik nem szerepelnek a könyvben. Nincs semmi rejtélyes azzal kapcsolatban, hogyan kerül valakinek a neve oda. Vagy elfogadjuk, amit Krisztus felajánl, a hit általi megigazulást, vagy Sátán áldozatai leszünk.

Kezdő feladat: Ezer év elég időt ad majd a hívőknek arra, hogy választ kapjanak a korszakok legnehezebb kérdéseire: Miért hagyott teret Isten a gonoszságnak, ami annyi fájdalmat, szenvedést és halált okozott, amit az emberiségnek el kellett szenvednie? Mondjuk el az osztályban, hogy milyen fizikai fájdalmat, érzelmi traumát és szellemi gyötrődést tapasztaltak ők maguk vagy ismerőseik! Megemlíthetünk olyan történeteket, amelyek más szemszögből közelítve érintik az utóbbi idők katasztrófáit, amelyeket hurrikánok, tornádók, földrengések, terroristák által elkövetett emberrablások, robbantások, repülőgép-szerencsétlenségek stb. következtében szenvedtek el emberek.

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: Az e heti tanulmányunk elsősorban a Krisztus visszajövele utáni ezer évre fókuszál. Ennek az időszaknak az elején a hívőknek az első feltámadásban lesz részük (mivel megmenekülnek a második halál kárhózatától), Sátánt Isten megkötözi a földön,

aki így egész idő alatt leláncolva marad, és a szentek Jézussal együtt uralkodnak. Ennek az időszaknak a végén következik a második feltámadás és a gonoszok fölötti utolsó ítélet. Ekkor véget ér a nagy küzdelem. Mindenki elismeri, hogy Isten ítélete igaz és jogos volt.

BIBLIAKOMMENTÁR

I. A szentek Krisztussal uralkodnak ezer éven át (Jel 21:1-4)

János egy angyalt lát alászállni a mennyből, kezében van a feneketlen mélység kulcsa és egy lánc, hogy azzal lekösse Sátánt. Az a célja, hogy megállítsa az ördög megtévesztő munkáját. Az ördög ugyanis már hosszú korszakok óta az emberek elhitével foglalkozik, anélkül, hogy tudomásunk lenne róla.

Ez idő alatt életre kelnek és Jézussal együtt ezer éven át uralkodnak a mártírok és azok, akik megtagadták a fenevad és képe imádását. A szenteknek ez a csoportja kapja az ítélkezés feladatát. Jel 20:4 görög nyelvezete nem egészen világos azt illetően, hogy ülnek-e más csoportok a trón körül, akik még ítélkeznek a mártírokkal együtt a fenevad és képe imádásának megtagadása miatt. János egyszerűen annyit mond, hogy *„láték királyiszékeket, és leülének azokra, és adaték nekik ítéllettétel; és látám azoknak lelkeit, akiknek fejüket vették a Jézus bizonyágtételéért és az Isten beszédéért, és akik nem imádták a fenevadat, sem annak képét, és nem vették annak bélyegét homlokukra és kezeikre; és éltek és uralkodtak a Krisztussal ezer esztendeig”* (Jel 20:4).

Elmélkedjünk: Mit árul el Sátán jelenlegi tetteiről az, hogy kényszerrel kell megállítani, nehogy elhitesse a „népeket”? Mennyire éberek az emberek, és úgy a hívók, mint a nem hívók mennyire vannak annak tudatában, hogy mit tesz most Sátán? Hogyan nyugtat meg 1Kor 4:5 verse a megválaszolatlan kérdésekkel kapcsolatban, amikor azt mondja az Úrról, hogy *„egyrészt világra hozza a sötétségnek titkait, másrészt megjeleníti a szíveknek tanácsait”*?

II. Az utolsó ítélet és a második halál (Jel 20:7-15)

Amint szabadjára engedik az ördögöt a mélység börtönéből (Jel 20:7), azonnal nekilát egyetemes megtévesztő tervének. Továbbra is elszántan próbálja elhíttetni a föld népeit (Jel 20:8), azokat, akik a második feltá-

madással élednek fel. Egybegyűjti őket, hogy háborút indítson. Sátán hatalmas serege a győzelem reményében körülveszi a szentek táborát, az Új Jeruzsálemet (Jel 20:9). Ám a gonoszság seregei végzetes vereséget szenvednek: tűz száll alá a mennyből és megemészti őket, Sátánt, az angyalait és mindazokat, akiket a földön megtévesztettek. „Örökkön örökké” kínoztatnak tűzzel és kénkövel (Jel 20:10). Ez a vers nem azt jelenti, hogy Sátán és követői véget nem érő kínokat szenvednek, hanem azt, hogy örökre megsemmisülnek.

Végül, miután a második halál tisztító tüze elpusztítja az ördögöt és mindazokat, akik nincsenek beírva az élet könyvébe (Jel 20:15), nem lesz többé halál (Jel 20:14). Már szabad az út az új ég és új föld előtt, amiről *A jelenések könyve* 21. fejezete ír.

Elmélkedjünk: Milyen célt szolgál az ítélet Jel 20:12-ben?

III. Az új ég és új föld (Jel 21:1-9)

Jel 21:1-4 verseiben mutatja be János az új eget és új földet, aminek a közepén az Új Jeruzsálem lesz. Ennek a leírásnak az a célja, hogy tudassa, Isten a megváltottakkal fog sátorozni. Istenükként lakik közöttük, az Ő népe lesznek. Minden könnyet eltöröl a szemükről, elűzi a halált, a gyászt, a sírást és a fájdalmat.

Elmélkedjünk: Mi annak a jelentősége, hogy János nem lát tengert az új égen és az új földön (Jel 21:1)?

3. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: Fel kell tenni magunknak ezt az egyszerű kérdést: Vajon benne lesz-e a nevem az élet könyvében, amikor véget ér a nagy küzdelem?

Elgondolkodtató kérdések:

- 1) Mit tanít Jel 20:1-4 Sátán valóságáról és a megtévesztéséről? Miért meggondolatlanság, ha valaki tagadja Sátán létezését, ahogyan azt sokan teszik?
- 2) Tegyük fel, hogy bibliaórát tartunk az egyik szomszédunknak! Megkérdezi, hogy miért engedte be Isten a világba a gonoszt. Mit válaszolunk erre?

- 3) Ha az embereknek van joguk és szabad akaratuk is a választásra, akkor miért van az, hogy nem annyian választják Jézust, ahányan azt várnánk?
- 4) Képzeljük el, hogy beírják a nevünket az élet könyvébe! Mit érzünk ezzel kapcsolatban? Biztosak vagyunk abban, hogy a nevünk valóban megtalálható az élet könyvében? Miért vagy miért nem?

4. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: A nagy küzdelem végén könyveket néznek majd át. Akinek neve szerepel az élet könyvében, Krisztussal együtt fog uralkodni ezer éven át. Egyszerűen eleget lehet tenni minden kritériumnak, hogy a nevünk belekerülhessen a könyvbe: azok között kell lenni, akik hit által a magukénak fogadják el Krisztus igazságát.

Feladat: Ez a feladat segít a tagoknak átérezni, milyen az, ha valaki lemarad egy listáról. Például előfordulhat, hogy amikor elismerik azokat, akiknek fontos szerepük volt egy feladat elvégzésében, néhány ember nevét véletlenül kihagyják. Kérjünk meg néhány önként jelentkezőt, hogy írjanak két listát azoknak a neveivel, akik fontosak voltak az életükben. Először írjanak le neveket hosszabb gondolkodás nélkül. A másik listát pedig úgy állítsák össze, hogy alaposan végiggondolják, ki mindenkét írjanak fel.

Nézzük meg, hogy kiknek a nevét írták fel először! Mit éreznénk, ha az általunk kihagyott emberek a közönségben lennének? Hogyan éreznének ők? Képzeljük el, bármennyire is fájdalmas, hogy hiányzik a nevünk az élet könyvéből! Az élet könyvéből nem hagynak ki senkit, vagy nem írnak fel senkit tévedésből, csak azok lesznek ott, akik „megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét” (Jel 14:12).